

**WYKAZ I SPOSÓB ROZPATRZENIA UWAG I PISM ZŁOŻONYCH
DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OBSZARU „UGOREK - FIOŁKOWA” W KRAKOWIE, W TYM
ZGŁOSZONYCH W RAMACH STRATEGICZNEJ OCENY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU TEGO PLANU**

Wyłożenie do publicznego wglądu projektu planu odbyło się w okresie od 27 września 2016 r. do 25 października 2016 r.
Termin wnoszenia uwag dotyczących wykładanego projektu planu określony w ogłoszeniu i obwieszczeniach w tej sprawie upłynął z dniem 8 listopada 2016 r.
W ww. terminie zostały złożone uwagi i pisma wyszczególnione w poniższym wykazie.

Lp.	NR UWAGI	DATA WNIESIE- NIA UWAGI	IMIĘ I NAZWISKO lub NAZWA JEDNOSTKI ORGANIZACYJNEJ (w dokumentacji planistycznej)	TREŚĆ UWAGI (pełna treść uwag i pism znajduje się w dokumentacji planistycznej)	OZNACZENIE NIERUCHOMOŚCI KTÓREJ DOTYCZY UWAGA (numery działek lub inne określenie terenu objętego uwagą)		PRZEZNA- CZENIE nierucho- mości w projekcie planu	ROZSTRZYGNIĘCIE PREZYDENTA MIASTA KRAKOWA W SPRAWIE ROZPATRZENIA UWAGI DO PROJEKTU PLANU		UWAGI (informacje i wyjaśnienia dotyczące rozpatrzenia uwag i pism – w zakresie uwag nieuwzględnionych)
					DZIAŁKA	OBRĘB		UWAGA UWZGLĘDNIONA	UWAGA NIEUWZGLĘDNIO NA	
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.
1.	1.	28.10.2016	[...]*	Po zapoznaniu się z projektem planu zagospodarowania przestrzennego osiedla Ugorek i w szczególności ulicy Fiołkowej wyrażamy zadowolenie z konsekwentnej rewitalizacji naszego osiedla. Mamy nadzieję, że powstrzymany zostanie napór deweloperów na burzenie zachowanej, oryginalnej infrastruktury Ugorka i ulicy Fiołkowej.	Cały obszar planu		---	----	-----	Wniesione pismo nie stanowi uwagi, ponieważ nie kwestionuje ustaleń projektu planu, w związku z czym nie podlega rozpatrzeniu przez Prezydenta Miasta Krakowa.
2.	2.	03.11.2016	[...]*	Zmiana obszaru przeznaczenia działki nr 64 z MW.25 na MN/MW.4. W pierwotnym wyłożeniu planu działka moja znajdowała się w obszarze MW.29, dla którego minimalny wskaźnik intensywności zabudowy wynosił 0,4. W obecnie wyłożonym planie zmienił się obszar na MW.25, dla którego minimalny wskaźnik intensywności zabudowy wynosi 1,0. Po wykonaniu wstępnej koncepcji możliwości zabudowy działki nr 64, okazało się, iż ta lokalizacja nie pozwala osiągnąć wyższego wskaźnika intensywności niż ok. 0.5. Elementami uniemożliwiającymi osiągnięcie tego parametru jest wskaźnik terenu biologicznie czynnego oraz obecność dość wysokiego budynku od północnej strony mojej działki. Wysokość zabudowy dopuszczona w obszarze MW.25 – 13,0m nie będzie możliwa do uzyskania ze względu na przesłanianie i zacienianie budynku na sąsiedniej działce od strony północnej. Powyższe ograniczenia i zapisy w obszarze MW.25 praktycznie uniemożliwiają mi wykorzystanie nieruchomości zgodnie z planem miejscowym. Parametry możliwe do uzyskania na tej nieruchomości kwalifikują ją do obszaru MN/MW.4. dlatego proszę o zmianę obszaru przeznaczenia mojej nieruchomości z MW.25 na MN/MW.4	64	4 Śródmieście	MW.25		nieuwzględniona	W świetle art. 15 ust. 1 ustawy projekt planu winien być sporządzony zgodnie z zapisami Studium, gdyż ustalenia Studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych (art. 9 ust. 4). Dla dz. nr 64 sąsiadującej z istniejącą zabudową wielorodzinną w projekcie planu ustalono przeznaczenie pod Teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi oznaczony symbolem MW.25 o maksymalnej wysokości zabudowy wynoszącej 13m. W celu zachowania ładu przestrzennego zabudowa na dz. nr 64 powinna kontynuować parametry zabudowy w Terenie MW.25. Wyjaśnia się, że przyjęte w projekcie planu wskaźniki i parametry zabudowy są wartościami skrajnymi maksymalnymi i minimalnymi, co oznacza, że planowany budynek może być niższy.
3.	3.	07.11.2016	[...]*	Na przedmiotowym terenie prowadzona jest inwestycja polegająca na budowie wielorodzinnego budynku mieszkalnego w oparciu o decyzję Prezydenta Miasta	81/2, 82/1, 82/6, 82/7, 82/12	4 Śródmieście	MW.25		nieuwzględniona	W świetle art. 15 ust. 1 ustawy projekt planu winien być sporządzony zgodnie z zapisami Studium. Ustalenia Studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów

				Krakowa Nr 608/2011 z dn. 31.03.2011 r. (decyzja stała się ostateczna z dniem 19.04.2011 r.), przeniesiona decyzją Nr 182/5/2011 z dnia 04.07.2011 r. Wnosi o zmianę ustaleń dotyczących parametrów Kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenów proponowanych w projekcie planu dla przedmiotowej nieruchomości w §23pkt 3: 1)minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego: 40%, 2)maksymalna wysokość zabudowy: 15 m . Uwaga zawiera uzasadnienie.						miejscowych. W Studium zostały ustalone kierunki zmian w strukturze przestrzennej, funkcja terenu, standardy przestrzenne, wskaźniki i parametry zabudowy dla kategorii terenów o zróżnicowanych funkcjach i kierunkach zagospodarowania do stosowania w planach miejscowych. Dokument Studium wskazuje dla wnioskowanego terenu minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej 50%. W projekcie planu został przyjęty wskaźnik zgodny z dyspozycjami Studium. W wyniku rozpatrzenia uwag złożonych do projektu planu w trakcie pierwszego wyłożenia do publicznego wglądu, maksymalna wysokość zabudowy została dostosowana do wysokości istniejącej zabudowy. Niemniej, planowana inwestycja może być realizowana na podstawie prawomocnej decyzji o pozwoleniu na budowę, niezależnie od ustaleń planu.
4.	4.	08.11.2016	[...]*	Wnoszą o przeznaczenie działki nr 17/7 obr. 4 Śródmieście jako teren zabudowy mieszkaniowej MW zgodnie z zapisami Studium zagospodarowania. Wnosimy o powiększenie terenu MW.30 poprzez objęcie nim działki nr 17/7. W aktualnie wyłożonym projekcie planu wnioskowany teren został zakwalifikowany jako ZP, co w świetle ustaleń studium (przeznaczenie MW) stanowi naruszenie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzez niezgodność treści mpzp z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa. Treść uwagi zawiera obszerne uzasadnienie.	17/7	4 Śródmieście	ZP.17		niewwzględniona	Wnioskowana nieruchomość położona jest w obszarze objętym strategicznym projektem miejskim dotyczącym rehabilitacji zabudowy blokowej osiedla Olsza II (Akacyjowa). Podstawowym celem programu rehabilitacji jest poprawa jakości życia mieszkańców na obszarach zabudowy blokowej osiedli o słabo rozwiniętej infrastrukturze oraz na których występują różnorodne problemy społeczne, techniczne, środowiskowe. Wg diagnozy funkcjonalno – przestrzennej osiedla Olsza II, „dla zrównoważonego stylu życia szczególnie cenna jest funkcja zieleni osiedlowej. Związana jest ona z rekreacją, z funkcją dekoracyjną, służy uprawianiu sportu, a także posiada funkcję izolującą, zwłaszcza od dróg o dużym natężeniu ruchu. Sprzyja to wrażeniu że osiedle jest spokojne ciche i komfortowe. Obszary zielone są tymi, z którymi mieszkańcy utożsamiają się najmocniej. Sprzyja to także lepszemu samopoczuciu psychicznemu i mentalnemu mieszkańców. Analiza urbanistyczna (wykonana w celu postawienia diagnozy) dowiodła, iż brakuje przestrzeni spacerowej. Proponuje się stworzenie przestrzeni rekreacyjnej lub wykorzystanie istniejącej jako przestrzeni spacerowej i wypoczynkowej. Jest to element współtworzący czytelny system przestrzeni publicznych”. Wg diagnozy funkcjonalno – przestrzennej osiedla Olsza II, wnioskowana nieruchomość stanowi obszar interakcji mieszkańców i jest elementem proponowanego systemu przestrzeni interakcji. Odnosnie ustaleń Studium, wskazuje się iż w kategorii terenów o kierunku zagospodarowania MW – Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, jako funkcję dopuszczalną wymieniono zieleń urządzoną i nieurządzoną w formie parków, skwerów i zieleńców, która została wydzielona w postaci odrębnego terenu, co jest zgodne ze Studium, gdzie zapisano, że „udział funkcji dopuszczalnej w ramach funkcji podstawowej można zrealizować w planach poprzez wyznaczenie terenu zgodnego z funkcją dopuszczalną” (Tom III. 1.2 pkt 6). Wnioskowana nieruchomość jest częścią obszaru stanowiącego zieleń osiedlową, tradycyjnie wykorzystywaną w celach rekreacyjno – wypoczynkowych. Znajdują się tam również boiska sportowe dostępne dla ogółu mieszkańców. Ponadto przeznaczenie w projekcie planu wnioskowanej nieruchomości jako Teren zieleni urządzonej – ZP.17 jest realizacją zapisanych w Studium kierunków zmian w strukturze przestrzennej w brzmieniu „<i>Ochrona terenów zieleni przed zabudową</i>”.

5.	5.	08.11.2016	[...]*	Uwaga dotyczy obniżenia intensywności zabudowy dla działek położonych przy ul. Wysokiej, wprowadzenia niskiej zabudowy jednorodzinnej. Istniejąca zabudowa wzdłuż tej ulicy to głównie zabudowa jednorodzinna. Tak wąska ulica nie jest przystosowana do obsługi zabudowy wielorodzinnej.	64	4 Śródmieście	MW.25 MN/ MW.3, MN/ MW.4, KDD.7		niewzględniona	W świetle art. 15 ust. 1 ustawy projekt planu winien być sporządzony zgodnie z zapisami Studium, gdyż ustalenia Studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych (art. 9 ust. 4). Dla działek przy ul. Wysokiej Studium ustala kierunek zagospodarowania MW - Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej (MW). Mając powyższe na uwadze oraz ze względu na istniejącą zabudowę jednorodziną, w projekcie planu dla działek położonych przy ul. Wysokiej ustalono przeznaczenie pod Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub wielorodzinnej, o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę jednorodziną lub pod zabudowę budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi oznaczone symbolem MN/MW.3 i MN/MW.4. Oznacza to, że w tych terenach mogą być lokalizowane budynki wielorodzinne jak i jednorodzinne o takich samych ustalonych parametrach zabudowy tj. maksymalnej wysokości zabudowy 13m. Natomiast dla dz. nr 65 zabudowanej budynkiem wielorodzinnym oraz dla dz. 64 sąsiadującej z istniejącą zabudową wielorodzinną w projekcie planu ustalono przeznaczenie pod Teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi oznaczony symbolem MW.25 o maksymalnej wysokości zabudowy wynoszącej 13m. W celu zachowania ładu przestrzennego zabudowa na dz. nr 64 powinna kontynuować parametry zabudowy w Terenie MW.25. Wyjaśnia się, że przyjęte w projekcie planu wskaźniki i parametry zabudowy są wartościami skrajnymi maksymalnymi i minimalnymi, co oznacza, że planowane budynki mogą być niższe.
6.	6.	08.11.2016	[...]*	Uwaga dotyczy: 1. Niszczenie zieleni poprzez planowaną budowę budynków wielokondygnacyjnych garaży na terenie oznaczonym KU.15 w sąsiedztwie mojej nieruchomości.	16, 19/34, 752/7, 665/2,	4 Śródmieście	KU.15		Ad.1 niewzględniona	Ad.1 Wymienione w uwadze działki nr 16, 19/34, 752/7, 665/2 obr. 4 Śródmieście w projekcie planu są położone w Terenie zabudowy mieszkaniowo - usługowej, oznaczonym symbolem MW/U.10 o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi lub budynkami usługowymi. Zgodnie z wyznaczonymi nieprzekraczalnymi liniami zabudowy, wyznaczonymi od strony ulicy Mirosława Dzielskiego, w Terenie KU.15 ewentualny budynek garażu wielokondygnacyjnego będzie musiał być zlokalizowany w obrębie istniejącej płyty obecnego parkingu naziemnego, przy zachowaniu ustalonych przepisami prawa, odległości od granicy działek. Odnosząc się do zarzutu niszczenia zieleni, wyjaśnia się, że w stanie istniejącym tereny zielone w Terenie KU.15 obecnie stanowią ok. 14%, natomiast projekt planu dla tego terenu ustala minimalny wskaźnik powierzchni terenu biologicznie czynnego wynoszący 30%. Zatem przy ewentualnej realizacji budynku garażu wielokondygnacyjnego będzie musiał być spełniony ten warunek. Natomiast bezpośrednio przy dz. nr 16 tj. na działce nr 752/7 nie przewiduje się możliwości lokalizacji budynku garażu wielokondygnacyjnego.
	7.			2. W §35 ust.1 ograniczenia przeznaczenia terenu oznaczonego jako KU.15 jedynie pod parkingi naziemne (obecny stan zainwestowania) oraz zieleń miejską.					Ad.2, 3, 4 niewzględniona	Ad.2,3,4 Obszar objęty projektem planu jest objęty strategicznym projektem miejskim dotyczącym rehabilitacji zabudowy blokowej osiedla Ugorek i osiedla Olsza II (Akacja). Podstawowym celem programu rehabilitacji jest poprawa jakości życia mieszkańców na obszarach zabudowy blokowej osiedli o słabo rozwiniętej infrastrukturze oraz na których występują różnorodne problemy społeczne, techniczne, środowiskowe. Wg diagnozy funkcjonalno – przestrzennej osiedla Ugorek i osiedla Olsza II, jedną

	8.			3. W §35 ust.2 pkt 1 podniesienia minimalnego wskaźnika powierzchni terenu biologicznie czynnego do 50%.						z niedogodności badanych osiedli jest zbyt mała liczba parkingów. Z uwagi na deficyt miejsc parkingowych w obszarze objętym planem oraz w odpowiedzi na oczekiwania mieszkańców w tym zakresie, w projekcie planu wyznaczone zostały Tereny obsługi i urządzeń komunikacyjnych, o podstawowym przeznaczeniu pod parkingi i garaże dla samochodów osobowych KU.1 – KU.15. Przyjęte w projekcie planu w tym zakresie zapisy mają na celu poprawę wskaźników parkingowych. Jednocześnie wskazuje się, że przyjęta wysokość dla budynków garażowych jest wielkością maksymalną, a więc niższe, np. jednokondygnacyjne budynki będą mogły być zrealizowane. Ustalony w projekcie planu minimalny wskaźnik powierzchni terenu biologicznie czynnego wynoszący 30% jest zgodny ze Studium i umożliwia realizację garażu wielokondygnacyjnego w Terenie KU.15, przy zachowaniu odpowiednich odległości od granic działek.
	9.			4. W §35 ust.2 pkt 2 do 6 usunięcia wskaźników dla terenu oznaczonego jako KU.15 na którym nie powinna być przewidziana żadna zabudowa kubaturowa.						
	10			5. Umieszczenia w projekcie planu zapisu umożliwiającego lokalizację urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii. Uwaga zawiera uzasadnienie.						Ad.5 uwzględniona - zgodna z projektem planu
7.	11.	08.11.2016	[...]*	Uwaga zawiera obszerny wstęp. W treści uwagi wniesiono o: 1. Przywrócenia na terenie MW.26 poprzednio przyjętego parametru wysokości zabudowy (36m) jako zgodnego z ustaleniami Studium oraz uzasadnionego uwarunkowaniami przestrzennymi przedmiotowego obszaru.	36/3, 36/4, 37/7, 37/8, 38/5, 38/6, 38/7, 40/3, 40/4, 41/5, 41/6, 42/4, 42/6, 42/7	4 Śródmieście	U.12 MW.26 MW.27 MN/M W.1 KDZT.2 Cały obszar planu		Ad.1 nieuwzględniona	Ad.1 Podstawowym narzędziem realizacji polityki przestrzennej Gminy Miejskiej Kraków są miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, których zadaniem jest w szczególności ustanowienie regulacji prawnych i standardów zapewniających jakość przestrzeni Miasta, ochronę interesów publicznych oraz warunki prawno-przestrzenne rozwoju, w tym realizacji inwestycji. Plany miejscowe – jako akt prawa miejscowego – ustanawiają zasady kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu. W dokumencie Studium zostały określone <i>główne kierunki zmian w strukturze przestrzennej</i> oraz zasady realizacji funkcji podstawowych i dopuszczalnych. Ponadto, w wydzielonych strukturalnych jednostkach urbanistycznych zostały wyznaczone także <i>standardy przestrzenne, wskaźniki zagospodarowania, zasady ochrony środowiska kulturowego i przyrodniczego, zasady kształtowania infrastruktury technicznej i układu komunikacyjnego oraz dopuszczalne zmiany parametrów zabudowy w planach miejscowych.</i>

									Należy jednak wskazać, iż w Studium określono skrajne, maksymalne i minimalne wartości poszczególnych parametrów i wskaźników, a w planach miejscowych są one doszczegóławiane w zależności od specyfiki danego obszaru. Po przeprowadzeniu ponownej analizy uwarunkowań przestrzennych przedmiotowego obszaru oraz w wyniku ważenia interesu publicznego i prywatnego przy rozpatrywaniu uwag mieszkańców, wniesionych do projektu planu wyłożonego do publicznego wglądu w dniach od 25 kwietnia 2016 r. do 25 maja 2016 r. ustalono iż obniżenie maksymalnej wysokości zabudowy w terenie MW.26 jest prawidłowe i wpisuje się w zasadę zachowania ładu przestrzennego w osiedlu, która stanowi podstawę działań planistycznych. O obniżenie maksymalnej wysokości zabudowy w terenie MW.26 postulowała między innymi Rada i Zarząd Dzielnicy III Prądnik Czerwony.
12			2. W związku z brakiem uwzględniania poprzednio wniesionych uwag dotyczących parametrów zabudowy na terenie oznaczonym symbolem U.12, wnoszę o zmianę przeznaczenia tego terenu na teren zabudowy mieszkaniowej (MW) oraz połączenie go z terenem MW.26, bądź ewentualnie pozostawienie tego terenu jako wyodrębnionego obszaru zabudowy mieszkaniowej MW z jednoczesnym określeniem następujących parametrów zabudowy mieszkaniowej: - wskaźnik intensywności zabudowy: 1,4-2,5, - maksymalna wysokość zabudowy: 36m. - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego: 50%			U.12		Ad.2 nieuwzględniona	Ad.2 W związku z zapisanymi w Studium kierunkami zmian w strukturze przestrzennej należy dążyć do koncentracji zabudowy usługowej oraz zabudowy mieszkaniowej o zwiększonej intensywności w rejonach przystanków metra, w tym wypadku w rejonie Ronda Młyńskiego. Wskazano ponadto, iż udział zabudowy usługowej w terenach zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej (MW) dla działek lub ich części położonych w pasie o szerokości 50m wzdłuż ul. Pilotów może wynosić do 100%. Mając powyższe na uwadze został wyznaczony kwestionowany teren U.12. o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę budynkami usługowymi. Przyjęta w projekcie planu maksymalna wysokość zabudowy 16 m jest zgodna z dokumentem Studium, w którym wskazano: wysokość zabudowy usługowej w terenach zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej (MW) do 16m, (...). Równocześnie wskazuje się, że wnoszący uwagę, złożył uprzednio wniosek do planu, w którym postulował przeznaczenie kwestionowanego terenu pod usługi i w tym zakresie wniosek został rozpatrzony zgodnie z postulowanym przeznaczeniem Zarządzeniem Nr 380/2016 Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 17 lutego 2016r. w sprawie rozpatrzenia wniosków złożonych do planu.
13			3.Za wadliwe należy uznać wyznaczanie linii zabudowy dokładnie po obrysie istniejących budynków. To stanowi bowiem nadmierne ograniczenie w możliwości zagospodarowania nieruchomości, w szczególności w porównaniu do nieruchomości jeszcze niezabudowanych. Takie rozwiązanie skutkuje bowiem niemożliwością zagospodarowania w przyszłości działki w sposób nawet nieznacznie odbiegający od obecnego jej zagospodarowania. W skrajnych przypadkach takie rozwiązanie może nawet uniemożliwić realizację nowego obiektu w miejsce istniejącego (np. gdy usytuowanie istniejącego obiektu jest niezgodne z obecnie obowiązującymi przepisami prawa). Niezależnie od powyższego należy stwierdzić, że linie zabudowy powinny być wyznaczane względem dróg publicznych, a nie wokół istniejących budynków. Linia zabudowy nie jest bowiem narzędziem, które ma służyć do eliminowania możliwości rozbudowy budynków, czy też eliminowania możliwości budowy nowych budynków na określonym terenie. Prawidłowym rozwiązaniem w tym	Cały obszar planu				Ad. 3 nieuwzględniona	Ad.3 W celu odpowiedniego kształtowania zabudowy, w projekcie planu miejscowego zostały wyznaczone nieprzekraczalne linie zabudowy i obowiązujące linie zabudowy. Linie te zostały zdefiniowane w §4 ustaleń projektu planu. Obowiązujące linie zabudowy zostały wyznaczone po obrysie istniejących budynków objętych granicami „obszaru rehabilitacji zabudowy blokowej osiedli” oraz w celu utworzenia zabudowy pierzejowej m.in. wzdłuż ulicy Pilotów. Takie kształtowanie zabudowy jest prawidłowe, a z punktu widzenia mieszkańców osiedli objętych obszarem rehabilitacji zabudowy blokowej jest właściwe, gdyż uniemożliwia dogęszenie tych osiedli kolejną zabudową. Ustalenie obowiązujących linii zabudowy na rysunku projektu planu jest spójne z tekstem projektu uchwały mówiącym o zakazie zwiększania istniejącej intensywności zabudowy, zakazie nadbudowy i rozbudowy istniejących budynków mieszkalnych, które stanowią zamknięty układ kompozycyjny danego osiedla. Linie zabudowy należy wyznaczać wzdłuż dróg publicznych, lecz nie ma zakazu wyznaczania takich linii w innych miejscach, gdyż zależy to od sposobu kształtowania zabudowy

			zakresie (z punktu widzenia zasad należytej legislacji) byłoby raczej wyłączenie rozbudowy istniejących budynków czy też budowy nowych budynków w części opisowej planu, a nie poprzez niezrozumiałe wyznaczanie linii zabudowy po obrysie istniejących budynków. Linia zabudowy powinna bowiem określać usytuowanie budynków względem dróg, a nie określać w sposób dokładny teren, w obrębie którego możliwe jest lokalizowanie zabudowy. Poważne zastrzeżenia wzbudza więc nie tylko celowość takiego rozwiązania, ale również sama jego dopuszczalność.				w celu uzyskania odpowiedniego efektu przestrzennego. Kwestionowana w uwadze obowiązująca linia zabudowy dotyczy istniejących budynków objętych granicami obszaru podlegającego rehabilitacji zabudowy blokowej osiedli i ma na celu wyeliminowanie możliwości rozbudowy tych budynków, z zastrzeżeniami ustalonymi w projekcie planu, oraz uniemożliwienie lokalizacji nowej zabudowy, jak prawidłowo wywiedziono w uwadze. Przedmiotowe ustalenie graficzne jest spójne z ustaleniami tekstowymi i jest ich potwierdzeniem na rysunku projektu planu.
	14		4.Wnoszący uwagi podtrzymuje twierdzenie, że strefa zieleni osiedlowej została oznaczona na rysunku planu w sposób nieprawidłowy. Przedstawione w tym zakresie wyjaśnienia Prezydenta Miasta Krakowa należy uznać za absolutnie nieprzekonujące. Określenie terenu zieleni osiedlowej na legendzie mapy za pomocą zielonych linii na białym tle podczas gdy takie oznaczenie na mapie nie występuje jest bowiem dalece mylące nie tylko dla laika, ale również dla osób zawodowo zajmujących się problematyką zagospodarowania przestrzennego. Co więcej, oznaczenie w postaci kreskowania jasnozielonego na tle w kolorze odpowiednim do przeznaczenia (tak zastosowane oznaczenie interpretuje Prezydent Miasta Krakowa), zgodnie z obowiązującymi przepisami jest zarezerwowane dla oznaczenia obszarów zagrożonych powodzią (ZZ). Wynika to wprost z załącznika nr I do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 roku w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wykorzystanie takiego oznaczenia dla określenia stref zieleni osiedlowej należy zatem uznać na sprzeczne z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa. Podkreślenia w tym zakresie wymaga, że wedle podstawowych zasad techniki prawodawczej przepisy prawa nie powinny tym samym pojęciom lub oznaczeniom przyporządkowywać różnych znaczeń. Sposób oznaczenia stref zieleni osiedlowej należy więc uznać za niedopuszczalny. W związku z tym wnoszę o zmianę sposobu oznaczenia stref zieleni osiedlowej na oznaczenie jednoznaczne i zgodne z obowiązującymi przepisami prawa. Niezależnie od powyższego należy stwierdzić, że samo wprowadzenie strefy zieleni osiedlowej jako terenu wyłączanego w całości od zabudowy, a znajdującego się w granicach obszaru zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej MW, należy uznać za zbyt daleko idące ograniczenie. Nie pozwala ono bowiem na wykonywanie w tej strefie chociażby dodatkowych chodników do obsługi istniejących bloków (czy też rozbudowy istniejących chodników, dojeżdż i dojazdów). W strefie zieleni osiedlowej przewidziano bowiem wyłącznie możliwość lokalizacji obiektów małej architektury, co wydaje się niewystarczające dla zapewnienia możliwości prawidłowego funkcjonowania tych terenów.	Cały obszar planu		Ad. 4 nieuwzględniona	Ad.4 Podnoszone w uwadze oznaczenie strefy zieleni osiedlowej nie jest wadliwe i sprzeczne z przepisami obowiązującego prawa, gdyż zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r., §9 ust.4 - dopuszcza się stosowanie w projekcie rysunku planu uzupełniających i mieszanych oznaczeń barwnych i jednobarwnych. Przytoczone w uwadze oznaczenie obszarów zagrożonych powodzią ZZ – kreskowanie jasnozielone na tle w kolorze odpowiednim do przeznaczenia różni się kierunkiem pochylenia szrafu i jest odmienne od oznaczenia zastosowanego w projekcie planu. Ponadto wskazuje się, że na rysunku projektu planu znajduje się jedno jedyne takie oznaczenie – zielone ukośne pasy – i nie ma możliwości pomylenia go z innym oznaczeniem. Wprowadzenie w projekcie planu „strefy zieleni osiedlowej” nie wyklucza budowy dodatkowych chodników, dojeżdż i dojazdów, gdyż w wyznaczonych na rysunku planu obszarach rehabilitacji zabudowy blokowej, w § 12 ust.1 pkt 8 dopuszczono taką możliwość przy zachowaniu odpowiedniego minimalnego wskaźnika terenu powierzchni biologicznie czynnej.

15			5. Należy również zwrócić uwagę na poważne konsekwencje wprowadzenia w § 19 ust. 3 pkt 5 projektu planu zakazu lokalizacji parkingów i garaży naziemnych i podziemnych w terenach zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej MW.1 - MW.6, MW.8, MW.10-MW.16. W przypadku konieczności odbudowy budynków zlokalizowanych na tych terenach brak będzie bowiem możliwości zapewnienia dla tych obiektów jakichkolwiek miejsc parkingowych. Zupełnie niezrozumiałe jest przy tym generalne wykluczanie możliwości budowy garaży podziemnych pod budynkami mieszkalnymi, w sytuacji gdy jest to najprostszy i najbardziej właściwy z urbanistycznego punktu widzenia sposób zapewnienia odpowiedniej liczby miejsc parkingowych. Nie sposób przy tym przyjmować, że brak parkingów pod istniejącymi blokami mieszkalnymi jest cechą która powinna podlegać utrwaleniu w przyszłości przy ewentualnej odbudowie budynków w przypadku ich zniszczenia lub całkowitego zużycia. Dlatego też wnoszę o usunięcie zawartego w § 19 ust. 3 pkt 5 projektu planu zakazu, bądź ewentualnie wyłączenia jego zastosowania w przypadku konieczności odbudowy istniejących na tym terenie budynków.			MW.1-MW.6, MW.8, MW.10-MW.16.		Ad. 5 nieuwzględniona	Ad.5 Ze względu na ochronę istniejących układów kompozycyjnych osiedli, które należy rozumieć jako przestrzenne założenie urbanistyczno – architektoniczne, zawierające zespoły budowlane, pojedyncze budynki oraz formy zaprojektowanej zieleni rozmieszczone w układzie ulic, tworzące całość kompozycyjną i funkcjonalną wprowadzono zakaz lokalizacji nowych parkingów. To ustalenie jest konsekwencją zakazu rozbudowy istniejących budynków i zakazu lokalizacji nowej zabudowy. W celu rozwiązania problemów parkingowych mieszkańców postuluje się stopniowe przekształcania istniejących parkingów i zespołów garażowych w parkingi podziemne i naziemne wielokondygnacyjne. Wymaga to przekształceń własnościowych, jest jednak bardziej racjonalne niż propozycja budowy garaży podziemnych pod budynkami mieszkalnymi z lat 60-tych ubiegłego wieku. Dla nowej zabudowy nie ogranicza się w projekcie planu możliwości budowy garaży podziemnych. Jednocześnie wyjaśnia się, że zgodnie z §14 ust.8 nie ustala się wymogu zapewnienia miejsc parkingowych w przypadku wykonywania robót budowlanych polegających na przebudowie, remoncie i odbudowie oraz rozbudowie w zakresie docieplenia lub wykonania szybów windowych i zewnętrznych klatek schodowych, pochylni i ramp dla niepełnosprawnych.
16			6. Należy stwierdzić, że ustalenia planu w zakresie rehabilitacji zabudowy blokowej są absolutnie wadliwe i sprzeczne z celami programu rehabilitacji zabudowy. Należy bowiem zauważyć, że ustalenia planu dążą nie tyle do rehabilitacji zabudowy blokowej (rozumianej jako dostosowanie zabudowy do zmieniających się potrzeb mieszkańców), ale do jej zachowania w stanie niezmienionym przez najbliższe kilkadziesiąt lat, tak jakby zabudowa blokowa posiadała wartość zabytkową którą należy objąć daleko idącą ochroną przed jakimikolwiek przeobrażeniami. Takie założenie należy uznać za fundamentalnie błędne, gdyż będzie ono prowadziło tylko do utrwalenia wadliwych cech zabudowy blokowej, a nie do jej przeobrażenia w przyjazną dla mieszkańców przestrzeń wyposażoną w niezbędną obecnie infrastrukturę (w tym infrastrukturę parkingową). Dlatego też wnoszę o zrewidowanie założeń dotyczących zasad rehabilitacji zabudowy blokowej oraz dopuszczenie dalej idących przeobrażeń tych terenów przy uwzględnieniu zmieniających się potrzeb mieszkańców zabudowy blokowej powstałej w zupełnie innych warunkach społeczno gospodarczych. W szczególności wnoszę o rozważenie możliwości dopuszczenia na tym terenie możliwości budowy miejsc parkingowych w formie garaży podziemnych (co wyeliminowałoby narastający problem braku miejsc parkingowych na tych terenach).	Cały obszar planu				Ad. 6 nieuwzględniona	Ad.6 Rehabilitacja obszarów zabudowy blokowej osiedli mieszkaniowych posiada szczególne znaczenie dla odnowy Krakowa, będąc ważnym składnikiem rewitalizacji Miasta. Rewitalizacji rozumianej jako skoordynowany proces prowadzony przez władzę samorządową, społeczność lokalną i innych uczestników. Na proces ten składają się działania będące elementem polityki rozwoju i mające na celu przeciwdziałanie degradacji przestrzeni zurbanizowanej i zjawiskom kryzysowym, pobudzanie rozwoju i zmian jakościowych poprzez wzrost aktywności społecznej i gospodarczej oraz poprawę środowiska. Na proces rehabilitacji zabudowy blokowej osiedli składają się działania w sferze społecznej, ekonomicznej, środowiskowej, technicznej oraz architektoniczno – przestrzennej. Plan miejscowy jest jednym z narzędzi umożliwiających rozpoczęcie procesu przywracania osiedlom pierwotnych wartości funkcjonalno-przestrzennych i społecznych oraz dostosowanie ich do współczesnych standardów cywilizacyjnych. Podstawowym celem programu rehabilitacji zabudowy blokowej jest poprawa jakości życia mieszkańców na obszarach zabudowy blokowej osiedli. Jednym z głównych problemów mieszkańców osiedla Ugorek i Olsza II, jest obawa przed dogęszczaniem zabudowy, kosztem zieleni osiedlowej. Dlatego w projekcie planu zakazano lokalizacji nowej zabudowy w obszarze tych osiedli. Natomiast dopuszczone są roboty budowlane polegające na poprawieniu komfortu życia mieszkańców, takie jak: przebudowa i remont, a także rozbudowy w zakresie docieplenia lub wykonania szybów windowych i zewnętrznych klatek schodowych, pochylni i ramp dla niepełnosprawnych. Wprowadzono również zapisy uniemożliwiające wprowadzenia nieestetycznych materiałów wykończeniowych elewacji budynków oraz zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych z niewielkimi wyjątkami. Odnośnie rozwiązań związanych z parkowaniem samochodów, zgodnie z wnioskami mieszkańców, wskazano tereny KU.1 – KU.15 w których mogą być lokalizowane podziemne i naziemne garaże i parkingi wielopoziomowe. Projekt planu wraz ustaleniami dotyczącymi rehabilitacji obszarów

								zabudowy blokowej uzyskał opinię Miejskiej Komisji Urbanistyczno Architektonicznej i wszystkie wymagane opinie i uzgodnienia.
	17			7. W § 7 ust. 6 pkt 2 projektu planu, określającego wymagania w zakresie kolorystyki oraz materiałów pokryć dachowych nałożono obowiązek stosowania do pokrycia dachów o kącie nachylenia od 20° do 35° blachy, dachówki lub balchodachówki o odcieniach brązu, szarości i czerwieni. Należy stwierdzić, że jest to zapis zbyt ogólny i nieprecyzyjny, gdyż brąz, szarość i czerwień występują w kilkudziesięciu drastycznie się od siebie różniących odcieniach (w tym odcieniach jaskrawych). Może to spowodować, że pokrycie dachów sąsiadujących ze sobą budynków będą mogły się od siebie różnić w stopniu rażącym, co w sposób dalece negatywny może wpłynąć na odbiór przestrzenny nowej zabudowy oraz jej walory urbanistyczne i architektoniczne. Dlatego też wnoszę o doprecyzowanie zapisów dotyczących kolorystyki pokrycia dachów i precyzyjne określenie odcieni poszczególnych barw poprzez odwołanie się do powszechnie obowiązujących standardów identyfikacji kolorów (np. do systemu NCS — międzynarodowego systemu kodyfikacji kolorów Natural Colour System umożliwiającego opisanie kolorów poprzez nadanie im jednoznacznych notacji określających procentową zawartość koloru żółtego, czerwonego, niebieskiego, zielonego, białego i czarnego oraz chromatyczności koloru).	Cały obszar planu		Ad. 7 nieuwzględniona	Ad.7 Kolorystyka dachów została przyjęta zgodnie z istniejącymi obecnie kolorami pokryć dachowych w obszarze objętym projektem planu w celu zachowania ładu przestrzennego. Ograniczenia kolorystyki dachów, proponowane w uwadze należy uznać za zbyt daleko idące. Estetyka nowej zabudowy zależy przede wszystkim od jej projektantów, architektów.
	18		8. Za zupełnie nieuzasadniony należy uznać wprowadzony w § 27 ust. 2 pkt 5 projektu planu zakaz lokalizacji garaży i parkingów podziemnych w terenach zabudowy usługowej oznaczonych symbolami U.1-U.3, U.6, U.7, U.13, U.14. Dotyczy to w szczególności sytuacji, w której będzie zachodzić potrzeba odbudowy istniejących budynków. W takim przypadku wprowadzony zakaz lokalizacji garaży podziemnych należy uznać za nadmierne i niczym nieuzasadnione ograniczenie uprawnień właścicieli nieruchomości. Dlatego też ponownie wnoszę o usunięcie przepisu §27 ust. 2 pkt 5 projektu planu.			U.1-U.3, U.6, U.7, U.13, U.14	Ad. 8 nieuwzględniona	Ad.8 Na wstępie należy wskazać iż błędnie przywołany w uwadze §27 ust.2 nie posiada pkt 5 i odnosi się do terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej. Natomiast odnośnie terenów zabudowy usługowej wymienionych w uwadze: U.1 U.2, U.3, U.6, U.7, U.13, U.14 wskazuje się, iż tereny te znajdują się w granicach obszarów rehabilitacji zabudowy blokowej Osiedla Ugorek i Osiedla Akacja będącego częścią Osiedla Olsza II i stanowią integralną część istniejących układów kompozycyjnych osiedli, które należy rozumieć jako przestrzenne założenie urbanistyczno – architektoniczne, zawierające zespoły budowlane, pojedyncze budynki oraz formy zaprojektowanej zieleni rozmieszczone w układzie ulic, tworzące całość kompozycyjną i funkcjonalną. Układy kompozycyjne osiedli podlegają ochronie i w związku z tym nie wprowadza się możliwości przebudowy obiektów zmieniającej ich charakter. W związku z obawami zawartymi w uwadze, iż ustalenia planu ograniczą możliwości odbudowy istniejących budynków, wyjaśnia się, że zgodnie z Prawem budowlanym odbudowa jest to rodzaj budowy, w wyniku której powstaje nowy obiekt budowlany w miejscu istniejącego wcześniej obiektu, który uległ całkowitemu lub częściowemu zniszczeniu. Dlatego w projekcie planu ustalono obowiązującą linię zabudowy, zakaz rozbudowy i nadbudowy istniejących obiektów oraz kwestionowany zakaz lokalizacji garaży podziemnych, aby zachować pierwotne gabaryty obiektów i dzięki temu chronić układ kompozycyjny osiedli. Dodatkowo wyjaśnia się, że zgodnie z §14 ust. 8 pkt 4 w przypadku odbudowy nie ustala się wymogu zapewnienia miejsc parkingowych.

19			9.Za nieuzasadnione należy także uznać wprowadzenie na terenach zabudowy usługowej Uo.1-Uo.5 całkowitego zakazu lokalizacji nowych obiektów usługowych (§29 ust. 2 pkt 4 projektu planu). Nie sposób bowiem w chwili obecnej całkowicie wykluczyć, że w przyszłości na tych terenach zajdzie potrzeba wykonania dodatkowych obiektów z zakresu oświaty, wychowania, kultury, nauki lub sportu. Dlatego też ponownie wnoszę o usunięcie omawianego zakazu z projektu planu.			Uo.1-Uo.5		Ad. 9 nieuwzględniona	Ad.9 Na wstępie należy wskazać iż błędnie przywołany w uwadze §29 ust.2 pkt 4 odnosi się do Terenów zabudowy usługowej U.1, U.2, U.6, U.7, U.13, U.14. Odnośnie terenów zabudowy usługowej Uo.1-Uo.5 (o których mowa w §31 ustaleń projektu planu) o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę budynkami usługowymi z zakresu oświaty, wychowania, kultury, nauki i sportu wskazuje się, iż tereny te znajdują się w granicach obszarów rehabilitacji zabudowy blokowej Osiedla Ugorek i Osiedla Akacyjowa będącego częścią Osiedla Olsza II i stanowią integralną część istniejących układów kompozycyjnych osiedli, które należy rozumieć jako przestrzenne założenie urbanistyczno – architektoniczne, zawierające zespoły budowlane, pojedyncze budynki oraz formy zaprojektowanej zieleni rozmieszczone w układzie ulic, tworzące całość kompozycyjną i funkcjonalną. Układy kompozycyjne osiedli podlegają ochronie. Wykonana w 2014 r. przez Katedrę Kształtowania Środowiska Mieszkaniowego, Wydziału Architektury Politechniki Krakowskiej, „Diagnoza funkcjonalno – przestrzenna osiedli: Olsza II, Ugorek” wykazała, że na terenie osiedli jest wystarczająca ilość przedszkoli, szkół podstawowych i ponadpodstawowych. W związku z powyższym nie wprowadza się możliwości rozbudowy obiektów i lokalizacji nowych.
20			10. W §4 ust. 1 pkt 22 projektu planu wprowadzono definicję elewacji frontowej, według której jest to elewacja budynku o funkcji podstawowej mieszkalnej, usługowej, mieszkalno — usługowej — nie będącego budynkiem gospodarczym lub garażem — na której znajduje się wejście główne, usytuowaną od strony drogi publicznej lub w przypadku jej braku — od strony drogi wewnętrznej lub wjazdu na działkę. W tym zakresie należy zauważyć, że definicja ta jest dalece wadliwa i niejednoznaczna. Wynika z niej bowiem, że uznanie danej elewacji za elewację frontową wymaga spełnienia dwóch warunków: (1) musi się na niej znajdować wejście główne do budynku oraz (2) musi być ona usytuowana od strony drogi publicznej, wewnętrznej albo wjazdu na działkę. Nie trudno natomiast wyobrazić sobie sytuację, w której oba te warunki nie są spełnione łącznie. Przy takiej definicji może się zatem okazać, że budynek w istocie nie posiada żadnej elewacji frontowej, co wyklucza zastosowanie względem niego zapisów planu odnoszących się do elewacji frontowych. Wejście główne do budynku nie zawsze znajduje się bowiem na elewacji usytuowanej od strony drogi publicznej lub drogi wewnętrznej lub wjazdu na działkę. Dlatego też wnoszę o zmodyfikowanie definicji elewacji frontowej budynku w sposób eliminujący wskazaną nieprawidłowość.			U.12 MW.26		Ad. 10 nieuwzględniona	Ad.10 Pojęcie elewacji frontowej budynku w projekcie planu występuje jedynie w ustaleniach dotyczących kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu w wyznaczonych terenach U.12 i MW.26. Te dwa wyznaczone tereny są położone w rejonie Ronda Młyńskiego bezpośrednio przy ulicy Meissnera i dodatkowo teren U.12 przy ulicy Pilotów. Są to tereny, które zostaną bardzo silnie przekształcone, co można wywieść ze złożonych wniosków i uwag do projektu planu. Są to jedyne tereny w obszarze objętym projektem planu, położone przy ul. Meissnera, ul. Młyńskiej i ul. Pilotów, które pozwalają na lokalizację nowoczesnej i reprezentacyjnej, wielkomiejskiej zabudowy, stanowiącej jednocześnie obudowę Ronda. Dokument Studium wskazuje jako kierunki zmian w strukturze przestrzennej w jednostce 27 Ugorek: Tworzenie reprezentacyjnej przestrzeni publicznej o charakterze komunikacyjno- rekreacyjnym jako głównej osi kompozycyjnej w jednostce wzdłuż ul. Meissnera i ul. Młyńskiej. Projekt planu w tym zakresie musi być zgodny z ustaleniami Studium jako dokumentu określającego kierunki zmian w zagospodarowaniu przestrzennym. Dlatego w terenach U.12 i MW.26 ustalono iż elewacja frontowa budynku, najbardziej reprezentacyjna oraz wejście główne do budynku musi znajdować się od strony drogi publicznej dążąc do podkreślenia reprezentacyjnego charakteru przestrzeni publicznej ulicy Meissnera i Ronda Młyńskiego. W gestii projektantów nowej zabudowy, czy to usługowej, czy też mieszkaniowej leży takie zaprojektowanie nowych budynków, aby ustalone w kwestionowanej definicji warunki zostały dotrzymane i tym samym zmierzenie planistyczne zostało zrealizowane.

21			11.W prognozie oddziaływania na środowisko sporządzonej w trakcie procedury planistycznej nie uwzględniono w żadnym zakresie planowanej lokalizacji linii tramwajowej w ciągu ul. Meissnera (teren KDZT.2). Nie określono w niej jakichkolwiek oddziaływań na środowisko planowanej linii tramwajowej, a także nie określono odpowiednich warunków, które będą przeciwdziałały znaczącym negatywnym zmianom w środowisku. Prognoza nie zawiera w tym zakresie odpowiednich rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu. W szczególności nie określono przypuszczalnego oddziaływania akustycznego, oddziaływania w zakresie drgań i wibracji, co budzi wątpliwości mając na uwadze okoliczność bezpośredniego sąsiedztwa terenu KDZT.2 z terenami przeznaczonymi pod zabudowę mieszkalną wielorodzinną oraz usługową. Nie zostały także zawarte jakiejkolwiek analizy dotyczące oddziaływania elektromagnetycznego związanego przede wszystkim z lokalizacją trakcji tramwajowej. Brak wykonania odpowiednich badań w tym zakresie jest o tyle niezrozumiałe, że analiza treści prognoz oddziaływania na środowisko sporządzonych w ramach procedur planistycznych dotyczących innych planów miejscowych sporządzonych na terenie Miasta Krakowa, w których przewidziana została budowa linii tramwajowej, wykazała? że inne prognozy zawierają istotne analizy w tym zakresie. Także na załączniku graficznym do Prognozy nie uwzględniono planowanej lokalizacji linii tramwajowej na terenie oznaczonym symbolem KDZT.2. Z uwagi powyższe wnosi się o zweryfikowanie treści Prognozy poprzez szersze uwzględnienie dopuszczalnej lokalizacji linii tramwajowej na terenie KDZT.2. W tym zakresie należy zauważyć, że zgodnie z treścią art. 51 ust. 2 pkt 2 e ustawy z dnia 3 października 2008 r. - o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, prognoza oddziaływania na środowisko określa, analizuje i ocenia przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy. W związku z powyższym mając na uwadze określony w ustawie obligatoryjny zakres i treść prognozy oddziaływania na środowisko należy stwierdzić, że w przedmiotowym dokumencie powinny się znaleźć odpowiednie informacje na temat projektowanej linii tramwajowej i jej potencjalnego wpływu na środowisko. Ponadto prognoza oddziaływania na środowisko powinna uwzględniać planowaną w tym rejonie budowę linii metra, gdyż w dokumencie wyłożonym do publicznego wglądu kwestia ta również została całkowicie			KDZT.2		Ad. 11 nieuwzględniona	Ad.11 Dla przedsięwzięcia p.n. Budowa linii tramwajowej KST etap IV (ul. Meissnera – Mistrzejowice), które częściowo może być lokalizowane w obszarze przedmiotowego projektu planu miejscowego, prowadzone jest od kwietnia 2015 roku postępowanie w zakresie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W jego ramach przeprowadzana jest ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w tym zapewniony jest również udział społeczeństwa. Informacja dotycząca prognozowanego oddziaływania projektowanej linii tramwajowej, w pełnym zakresie, dostępna jest w ramach tegoż postępowania. Na stan obecny nie jest ono zakończone. Projekt planu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko, w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, był dwukrotnie opiniowany przez właściwe organy tzn. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego. Oba te organy nie kwestionowały zawartości i treści prognozy.
----	--	--	---	--	--	--------	--	---------------------------	--

																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																					</
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	----

				przepisu art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zgodnie z którym ustalenia Studium są wiążące przy sporządzaniu planów miejscowych. W związku z tym wnoszę o uzupełnienie projektu planu o zapisy zapewniające stworzenie wzdłuż ul. Meissnera oraz Młyńskiej reprezentacyjnej przestrzeni publicznej zgodnie ze wskazaniami zawartymi w obowiązującym Studium.				określono również kolorystkę obiektów. Wyjaśnia się że ustalenia planu miejscowego są jedynie instrumentem, pozwalającym na działanie poprzez prowadzenie robót budowlanych i porządkujących. Dopiero realizacja ustaleń planu miejscowego może doprowadzić do stworzenia reprezentacyjnej przestrzeni publicznej.
	24			14. W § 7 ust. 7 pkt 5c określającym zasady lokalizacji urządzeń reklamowych, tablic i szyldów dopuszczono umieszczanie nazw własnych, będących charakterystyczną nazwą na obiektach usługowych, na elewacji budynków powyżej linii parteru, takich jak: „Kino Ugorek”, DH „Hermes”. W projekcie planu nie określono jednak ani maksymalnej liczby takich reklam, ani ich maksymalnych gabarytów, co może prowadzić do umieszczania na elewacjach reklam negatywnie wpływających na wartości urbanistyczne i architektoniczne obszaru objętego planem. W związku z tym wnoszę o doprecyzowanie zapisów projektu planu w zakresie zasad umieszczania nazw własnych na elewacjach budynków, w tym określenia maksymalnej liczby takich nazw na elewacji (np. nie więcej niż dwie) oraz maksymalnych gabarytów takich urządzeń reklamowych.	Cały obszar planu		Ad. 14 nieuwzględniona	Ad.14 W projekcie planu dopuszczono umieszczenie nazw własnych, będących charakterystyczną nazwą, na obiektach usługowych, na elewacji budynków powyżej linii parteru, takich jak np. „Kino Ugorek”, DH „Hermes”. Nie widzi się potrzeby określania liczby nazw własnych budynków usługowych, ponieważ w obszarze objętym projektem planu znajduje się ich określona ilość. Ponadto charakterystyczna nazwa obiektu może być tylko jedna. Przykłady takich nazw zostały podane w celu jednoznacznego określenia intencji zastosowanego ustalenia – zachowania tożsamości miejsca. W związku z powyższym nie ma obawy, że przy obecnych zapisach projektu planu będą umieszczane więcej niż jedna nazwa budynku na elewacji, powyżej linii parteru. Natomiast ustalenia dotyczące tablic reklamowych i szyldów nie wymagają doprecyzowania, gdyż ściśle określają powierzchnię nośników reklamowych i ich lokalizacji.
	25			15. Za niedostatecznie precyzyjne należy również uznać ustalenia projektu planu dotyczące zasad lokalizacji infrastruktury telekomunikacyjnej. Zgodnie z § 7 ust. 7 pkt 2 projektu planu, dopuszcza on lokalizację urządzeń z zakresu łączności publicznej wraz z niezbędnymi urządzeniami technicznymi wyłącznie na dachach budynków w terenie MW.1 i MW.30 przy zachowaniu maksymalnej wysokości zabudowy ustalonej planem. W ocenie wnoszącego uwagi zasady lokalizacji urządzeń telekomunikacyjnych powinny odnosić się nie tylko do wskazania obszarów, na których takie urządzenia mogą być lokalizowane, ale powinny również określać maksymalną liczbę omawianych urządzeń na danym terenie. Obecne zapisy pozwalają bowiem na lokalizację na obszarze planu właściwie nieograniczonej liczby stacji bazowych telefonii komórkowej, co należy uznać za rozwiązanie wadliwe i stwarzające poważne zagrożenie dla mieszkańców tego obszaru. W związku z tym wnoszę o doprecyzowanie zapisu zawartego w § 7 ust. 7 pkt 2 projektu planu poprzez określenie maksymalnej liczby urządzeń z zakresu łączności publicznej na terenie objętym planem, bądź też precyzyjne wskazanie budynków, na których mogą być lokalizowane takie urządzenia.		MW.1 MW.30	Ad. 15 nieuwzględniona	Ad.15 Zgodnie z art.46 Ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych plan miejscowy nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, natomiast nie ma obowiązku określania w planie ilości dopuszczonych urządzeń z zakresu łączności publicznej. W określonych w projekcie planu terenach tj. MW.1 i MW.30, w których dopuszczono lokalizację inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej – infrastruktury telekomunikacyjnej, znajduje się łącznie siedem budynków, na których mogą być lokalizowane takie urządzenia. Ponadto lokalizacja tych urządzeń podlega przepisom odrębnym i jest zależna od zgody właścicieli nieruchomości.

	26		16. Za wadliwy i nieprecyzyjny należy uznać również przepis § 7 ust. 5 pkt 3 projektu planu, zgodnie z którym dopuszcza się lokalizację klimatyzatorów na elewacjach budynków wyłącznie w miejscach niewidocznych z poziomu przechodnia, np. na balkonach i w loggiach poniżej górnej krawędzi balustrady. Przy takim zapisie ustalenie poziomu, z jakiego należy oceniać widoczność klimatyzatorów (w szczególności w kontekście jedynie przykładowego wyliczenia dopuszczalnej lokalizacji klimatyzatorów) jest właściwie niemożliwe. Nie sposób bowiem ustalić, co to jest poziom przechodnia, ani w jakim miejscu należy go ustalać (tj. przed budynkiem „czy też w jakimś oddaleniu od budynku). Przepis ten nie reguluje również kwestii balustrad ażurowych lub przezroczystych, które w oczywisty sposób wpływają na widoczność klimatyzatorów z każdego poziomu obserwacji. W związku z tym wnoszę o modyfikację przedmiotowego zapisu i określenie zasad lokalizacji klimatyzatorów na elewacji w sposób jednoznaczny i gwarantujących zachowanie walorów urbanistycznych i architektonicznych obiektów objętych ustaleniami planu.	Cały obszar planu		Ad. 16 nieuwzględniona	Ad.16 Ustalenie dotyczące lokalizacji klimatyzatorów na elewacjach budynków jest wynikiem rozpatrzenia uwag do projektu planu złożonych w trakcie pierwszego wyłożenia do publicznego wglądu. Ustalenia §7 określają zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, w tym między innymi zasady odnoszące się do elewacji budynków. W celu zachowania walorów architektonicznych budynków, a także uniknięcia chaosu na elewacjach budynków, mając na uwadze taki element rehabilitacji zabudowy blokowej, jakim jest odnawianie elewacji, wskazano celowość uporządkowania i ujednolicenia rażąco nieestetycznego instalowania urządzeń – klimatyzatorów. Prosty zabieg w postaci ukrycia ich za balustradą balkonu pozwoli na lokalizowanie tych urządzeń w uporządkowany sposób i na uzyskanie korzystnego wyglądu elewacji. Ustalenie w projekcie planu zasad kształtowania elewacji jest wskazaniem dla projektantów i architektów, od których zależy estetyka projektowanych, lub modernizowanych budynków lub ich elewacji. Poziom przechodnia jest pojęciem jasnym i dotyczy miejsc, w których odbywa się komunikacja piesza tj. istniejące i w przyszłości realizowane dojścia piesze.
	27		17. Sporządzony projekt planu należy uznać za niezgodny z przepisem art. 15 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zgodnie z którym plan miejscowy przewidujący możliwość lokalizacji budynków umożliwia lokalizację urządzenia wytwarzającego energię z odnawialnych źródeł energii, wykorzystującego energię wiatru, o mocy nie większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii również w przypadku innego przeznaczenia terenu niż produkcyjne, chyba że ustalenia planu miejscowego zakazują lokalizacji takich urządzeń. Przepis art. 15 ust. 4 został wprowadzony do ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym na podstawie przepisu art. 10 ustawy z dnia 20 maja 2016 roku o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych z dniem 16 lipca 2016 roku, a zatem przed ponownym wyłożeniem projektu planu do publicznego wglądu, a nawet przed przystąpieniem do ponownego opiniowania i uzgadniania projektu planu. W związku z tym należy stwierdzić, że przywołany przepis powinien mieć zastosowanie w ramach prowadzonej w niniejszej sprawie procedury planistycznej. Wynika to wprost z art. 15 ust. 7 pkt 2 ustawy z dnia 20 maja 2016 roku o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, zgodnie z którym do projektów planów miejscowych albo ich zmian w stosunku do których przed dniem wejścia w życie ustawy nie dokonano wyłożenia — stosuje się przepisy tej ustawy. Nie może natomiast ulegać wątpliwości, że w przepisie tym nie chodzi o jakiekolwiek wyłożenie projektu planu, ale o wyłożenie do publicznego wglądu wersji projektu planu, która następnie zostanie uchwalona. Jeżeli zatem po wyłożeniu projektu planu dokonano w nim istotnych zmian skutkujących powtórzeniem procedury planistycznej (włącznie z opiniowaniem, uzgadnianiem i ponownym wyłożeniem projektu planu do publicznego wglądu) to nie sposób przyjmować, że dokonane poprzednio wyłożenie wywołało skutek o którym mowa w art. 15 ust. 7 pkt I ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni	Cały obszar planu		Ad. 17 nieuwzględniona	Ad.17 Na mocy przepisów ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych znowelizowano ustawę planistyczną poprzez dodanie w art. 15 ustępu 4 w brzmieniu: <i>„Plan miejscowy przewidujący możliwość lokalizacji budynków umożliwia lokalizację urządzenia wytwarzającego energię z odnawialnych źródeł energii, wykorzystującego energię wiatru, o mocy nie większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii również w przypadku innego przeznaczenia terenu niż produkcyjne, chyba że ustalenia planu miejscowego zakazują lokalizacji takich urządzeń.”</i> Należy wskazać, że przepisy ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych stanowią, iż plan oraz studium obowiązujące w dacie wejścia w życie ustawy zachowują moc. Natomiast w przypadku otwartych procedur planistycznych stan prawny kształtuje się następująco: <i>do projektów planów miejscowych albo ich zmian oraz inwestycji realizowanych na podstawie ustaleń tych planów, w stosunku do których przed dniem wejścia w życie ustawy dokonano wyłożenia do publicznego wglądu, stosuje się przepisy dotychczasowe</i> (czyli pomijając przepisy ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych). Projekt planu został wyłożony do publicznego wglądu w okresie od 25 kwietnia 2016 r. do 25 maja 2016 r., w związku z powyższym nie ma tu zastosowania przepis ustawy z dnia 20 maja 2016 r.

			wiatrowych. W przeciwnym wypadku doszłoby bowiem do uniemożliwienia osiągnięcia celów omawianej ustawy w sytuacjach, w których byłoby to obiektywnie możliwe bez wpływu na przebieg procedury planistycznej. Dodatkowo należy zauważyć, że wprowadzenie rozwiązań w zakresie stosowania odnawialnych źródeł energii, biorąc pod uwagę fatalną jakość powietrza w Krakowie, powinno mieć dla władz miasta charakter priorytetowy. W tym kontekście brak zawarcia omawianych ustaleń w projekcie planu należy zatem uznać za szczególnie wadliwe i szkodliwe dla mieszkańców. W związku z tym wnoszę o uzupełnienie projektu planu o zapisy odnoszące się do lokalizacji na terenie objętym ustaleniami planu urządzeń wytwarzających energię z wiatru, stosownie do dyspozycji art. 15 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.					
28			18. Należy również zwrócić uwagę na wadliwość ustaleń projektu planu w zakresie przyjętych zasad zagospodarowania terenu MW.39, w szczególności w zakresie wyznaczonej na rysunku planu linii zabudowy. Jak wynika z wniesionej przez spółkę MPEC SA w Krakowie uwagi odnoszącej się do tego terenu, w niedalekiej przyszłości istniejąca na tym terenie zabudowa (budynek stacji wymiennikowni ciepła) zostanie zlikwidowana, co pozwoli na jego swobodną i optymalną pod względem funkcjonalnym i przestrzennym zabudowę. Tymczasem wyznaczona na rysunku planu linia zabudowy dla tego terenu w żadnym stopniu nie umożliwi rozsądnego wykorzystania przedmiotowego obszaru, gdyż determinuje ona lokalizację projektowanego budynku w miejscu nieracjonalnym z punktu widzenia projektowego. Z przebiegu linii zabudowy na tym terenie wynika bowiem, że obiekt ma być posadowiony w granicy z działką nr 207/3, co w okolicznościach tej sprawy nie znajduje żadnego uzasadnienia (w szczególności w kontekście wyłączenia spod zabudowy całej zachodniej części terenu MW.39). Taka lokalizacja wydaje się przy tym sprzeczna z przepisami technicznymi, gdyż zaprojektowany w takim miejscu budynek całkowicie przesłoni i zacieni budynek zlokalizowany na działce nr 207/3. Brak jest przy tym jakichkolwiek racjonalnych przesłanek, które przemawiałyby przeciwko lokalizacji budynku na terenie MW.39 w innym miejscu, a w szczególności w jego centralnej części, gdzie nie musiałby on ponadnormatywnie oddziaływać na zabudowę sąsiednią. W związku z powyższym wnoszę o modyfikację ustaleń projektu planu w zakresie zasad zagospodarowania terenu MW.39 w sposób umożliwiający racjonalną jego zabudowę.		MW.39		Ad. 18 nieuwzględniona	Ad.18 Odnosnie ustaleń dotyczących terenu MW.39, na wstępie należy zaznaczyć, że składający uwagę nie posiada interesu prawnego i nie jest właścicielem nieruchomości. Teren MW.39 został wyznaczony w związku z uwagą właściciela nieruchomości. W terenie wyznaczono nieprzekraczalną linię zabudowy, która nie determinuje lokalizacji projektowanego obiektu. Lokalizacja budynku byłaby zdeterminowana, gdyby wyznaczona była na tym terenie obowiązująca linia zabudowy. Z przebiegu wyznaczonej nieprzekraczalnej linii zabudowy nie wynika, że obiekt ma być posadowiony w granicy z działką sąsiednią. Wyznaczenie nieprzekraczalnych linii zabudowy wynikało z potrzeby dostosowania nowego budynku do istniejącego układu urbanistycznego osiedla Ugorek, odpowiednio nawiązującym gabarytem do przewarżającej w tej części osiedla budynków mieszkaniowych. Nowy budynek nie może być lokalizowany bezpośrednio przy granicy z budowlaną działką sąsiednią, gdyż plan nie dopuszcza takiej możliwości w terenie MW.39. Zapisy §7 ust.3 określają, gdzie taka lokalizacja budynków jest możliwa. Z treści uwagi trudno dociec, o zacienienie którego budynku chodzi składającemu uwagę. Jednakże należy podkreślić, że kwestia dostępności światła do pomieszczeń jest regulowana przepisami odrębnymi (Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie) i będzie rozstrzygana na etapie sporządzania projektu budowlanego dla planowanej inwestycji i wydawania decyzji o pozwoleniu na budowę.

	29		19. Za wadliwy należy również uznać sposób określenia zasad zagospodarowania terenu U.3, który obecnie został ograniczony do działek nr 207/2 i 202/18. Należy bowiem zauważyć, że projekt planu nie przewiduje dojazdu do tego terenu (w formie drogi publicznej lub wewnętrznej), a na tym terenie znajduje się obiekt usługowy, który niewątpliwie wymaga zapewnienia dostępu komunikacyjnego. Co więcej, istniejący obecnie dojazd do tego budynku został włączony w granice terenu ZP.3 na którym nie przewiduje się lokalizacji dojazdów do budynków. Przy takich ustalenia planu brak będzie możliwości przeprowadzenia w przyszłości jakichkolwiek robót budowlanych związanych chociażby z remontem istniejącego dojazdu, co w konsekwencji uniemożliwi jego utrzymanie w należytych stanie i spowoduje utratę możliwości dojazdu do budynku zlokalizowanego na terenie U.3. W związku z powyższym wnoszę o modyfikację ustaleń projektu planu w zakresie zasad zagospodarowania terenu U.3 oraz ZP.3 poprzez zagwarantowanie prawidłowego dojazdu do terenu U.3.			U.3		Ad. 19 nieuwzględniona	Ad.19 Odnosnie ustaleń dotyczących terenu U.3, na wstępie należy zaznaczyć, że składający uwagę nie posiada interesu prawnego i nie jest właścicielem nieruchomości. Zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy przez pojęcie - „dostęp do drogi publicznej” rozumieć należy bezpośredni dostęp do tej drogi albo dostęp do niej przez drogę wewnętrzną lub przez ustanowienie odpowiedniej służebności drogowej. Projektu planu w §16 ustala, że „w przeznaczeniu poszczególnych terenów mieści się zieleń towarzysząca oraz obiekty i urządzenia budowlane zapewniające ich prawidłowe funkcjonowanie, takie jak między innymi: dojścia piesze, ciągi piesze, trasy rowerowe, dojazdy niewyznaczone i drogi wewnętrzne (z wyłączeniem dróg wewnętrznych w terenach ZP) - zapewniające skomunikowanie terenu z drogami publicznymi”. W związku z powyższym nie ma przeszkód w utrzymaniu istniejącego dojazdu do wyznaczonego terenu.
	30		20. Przeznaczenie terenu U.11 (§ 30 projektu planu) należy uznać za niezgodne z ustaleniami Studium. Zgodnie z §30 ustaleń projektu planu, teren oznaczony symbolem U.11, to teren w którym minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego wynosi 10%. Biorąc pod uwagę strukturę planu i położenie terenu U.11, zauważyć należy, że Studium nie przewiduje tak niskiego wskaźnika terenu biologicznie czynnego. Najniższym przewidywanym przez Studium współczynnikiem terenu biologicznie czynnego jest 20%, natomiast na wskazanym terenie jest to min. 30%. W związku z powyższym wnosi się o usunięcie niezgodności zapisów projektu planu miejscowego z postanowieniami obowiązującego Studium. Brak uwzględnienia przedmiotowej uwagi może stanowić podstawę do stwierdzenia nieważności planu miejscowego z uwagi na naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego (art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).			U.11		Ad. 20 nieuwzględniona	Ad.20 Ustalenia projektu planu w zakresie minimalnego wskaźnika terenu biologicznie czynnego dla terenów U.9 – U.11 wynoszącego 10% są zgodne z dyspozycjami zawartymi w Studium, gdzie w rozdziale III.1.2.w punkcie 20 ustalono: <i>W terenach zainwestowanych, gdzie powierzchnia biologicznie czynna wyznaczona w zmianie Studium jest wyższa (większa) niż stan faktyczny można ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej zgodnie ze stanem faktycznym, ale nie mniej niż 10%, chyba, że w strukturalnej jednostce urbanistycznej wyznaczono inaczej.</i> Tereny U.9 – U.11 są w całości zainwestowane budynkami usługowo-garażowymi i wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej ustalony w Studium jest zdecydowanie większy niż w stanie istniejącym, dlatego zastosowano przytoczony wyżej przepis.
	31		21. Za poważną wadę prowadzonej procedury planistycznej należy uznać brak udostępnienia uzasadnienia projektu planu, które zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami stanowi część dokumentacji planistycznej. Zgodnie bowiem z art. 15 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, prezydent miasta sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną zgodnie z zapisami studium oraz z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem, wraz z uzasadnieniem. W uzasadnieniu przedstawia się przy tym m. in. sposób realizacji wymogów wynikających z art. 1 ust. 2 - 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zgodność z wynikami analiz zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy oraz wpływ na finanse publiczne, w tym budżet gminy. Z przywołanego przepisu wynika jednoznacznie, że projekt planu wraz z uzasadnieniem tworzy jedną całość, a uzasadnienie jest bardzo istotnym elementem wpływającym				---	---	Ad.21 Wniesione pismo w zakresie pkt.21 nie stanowi uwagi, ponieważ nie kwestionuje ustaleń projektu planu, w związku z czym nie podlega rozpatrzeniu przez Prezydenta Miasta Krakowa. Zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy, uwagi do projektu planu miejscowego może wnieść każdy, kto kwestionuje ustalenia przyjęte w projekcie planu, wyłożonym do publicznego wglądu. Z powyższego unormowania wynika, że uwagi powinny odnosić się do warstwy merytorycznej planu, a nie do procedury jego sporządzania. Niemniej jednak wskazać trzeba, że żaden przepis prawa nie nakłada obowiązku zamieszczenia uzasadnienia projektu planu miejscowego na stronach Biuletynu Informacji Publicznej gminy w fazie wyłożenia tego projektu do publicznego wglądu. Ustawa wymaga jedynie, aby plan miejscowy został wyłożony do publicznego wglądu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko. Projekt planu został wyłożony do publicznego w sposób określony w ogłoszeniu Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 16 września 2016 r. o ponownym wyłożeniu do publicznego wglądu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

				na możliwość dokonania przez społeczeństwo pełnej oceny prawidłowości przyjętych ustaleń. Należy zatem stwierdzić, że powinno ono zostać udostępnione społeczeństwu w ramach wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca. W związku z tym wnoszę o dokonanie ponownego wyłożenia projektu planu (po dokonaniu w nim koniecznych zmian wskazanych m. in. w niniejszych uwagach) wraz z uzasadnieniem.						Zgodnie z ogłoszeniem Prezydenta Miasta Krakowa w trakcie wyłożenia, które odbyło się w okresie od 27 września 2016 r. do 25 października 2016 r. każdy zainteresowany mógł się zapoznać z projektem planu, prognozą oddziaływania na środowisko oraz niezbędną dokumentacją i tym samym z uzasadnieniem projektu planu, o którym mowa w art. 15 ust. 1 ustawy. Niezbędną dokumentację stanowi dokumentacja planistyczna i jest ona w okresie wyłożenia projektu planu dostępna dla zainteresowanych. Wobec powyższego, nie naruszono reguł procedury planistycznej w sposób wskazany w uwadze.
8.	32.	08.11.2016	[...]*	Uwaga dotyczy konieczności przebudowy ul. Łąkowej w Krakowie wraz z utworzeniem miejsc parkingowych przy ul. Łąkowej oraz osobnego parkingu dla potrzeb rodziców uczniów Szkoły Podstawowej nr 114 w Krakowie.	Rejon ulicy Łąkowej		Uo.1, U.2, KDD.1	uwzględniona – zgodnie z zapisami projektu planu		We wszystkich terenach, w tym w Terenie Uo.1, w którym zlokalizowana jest Szkoła Podstawowa nr 114 możliwa jest lokalizacja miejsc parkingowych, przy uwzględnieniu minimalnego wskaźnika terenu biologicznie czynnego, który wynosi 30%. Dodatkowo przy ul. Łąkowej projekt planu przewiduje możliwość lokalizacji parkingu podziemnego w Terenie KU.1. Ponadto wyjaśnia się, że przebudowa ul. Łąkowej to etap realizacji ustaleń planu miejscowego.
9.	33.	08.11.2016	[...]*	1. dotyczy: Rozdział II, §7, ust.3 Sformułowany w tym ustępie zapis, umożliwiający zabudowę bezpośrednio w granicach działki sąsiedniej, odnosi się m.in. do terenu MNi.1. Zabudowa w tym terenie to modernistyczna, godna objęcia ochroną układu urbanistycznego zgodnie z zapisem § 7, ust.1 pkt 1, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna złożona z trzech zespołów po 4-5 segmentów. Tymczasem realizacja kwestionowanego zapisu ust. 3 umożliwi zabudowę przestrzeni pomiędzy tymi niewielkimi zespołami zabudowy, co grozi bezpowrotnym zniekształceniem formy przestrzennej tej zabudowy i utratą dotychczasowych walorów. Dlatego postuluje się usunięcie z zapisu ust. 3 terenu MNi.1.			MNi.1		Ad.1 nieuwzględniona	Ad.1 Przedmiotowa zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna złożona z trzech zespołów po 4-5 segmentów nie jest ujęta w gminnej ewidencji zabytków ani nie jest objęta wpisem do rejestru Zabytków, nie stanowi też dobra kultury współczesnej, które należałoby objąć szczególną ochroną. Zgodnie z ustaleniami Studium, budynki te znajdują się w Terenie zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, stąd zapisy projektu planu wyznaczają dla tego terenu przeznaczenie pod istniejącą zabudowę jednorodzinną. W związku z istniejącą zabudową w układzie szeregowym w granicy działki w projekcie planu również dopuszczono taką możliwość w tym terenie, co jest jedynie potwierdzeniem faktycznego zagospodarowania działek.
	34			2. dotyczy: Rozdział II, §7, ust.5, pkt 1), lit. c W punkcie tym wymieniono wykluczone ze stosowania materiały wykończeniowe, w tym m.in. poliwęglan kanalikowy. Pozostałe, wymienione w lit. a) i b) materiały nie budzą wątpliwości co do swoich niskich walorów estetycznych, tym niemniej trudno zgodzić się z wykluczeniem poliwęglanu jako materiału wykończeniowego dla zabudowy logii bądź daszków nad balkonami na ostatnich kondygnacjach, szczególnie gdyby materiał ten miał zostać użyty w ramach kompleksowych w skali całych obiektów pracach modernizacyjnych, o których mowa była w poprzedniej, pierwszej wersji projektu planu miejscowego. Należy zatem przeanalizować zasadność całkowitej eliminacji tego materiału i rozważyć jego pozostawienie do użycia w ograniczonym, wskazanym enumeratywnie a sugerowanym przez autorów tej uwagi zakresie. Odnosnie wymienionego w lit. a) „sidingu” z tworzyw sztucznych należy rozważyć, czy zasadnym jest ograniczanie tego wyłączenia do sidingu tylko i wyłącznie z tworzyw sztucznych. Na ile bowiem bardziej estetyczny jest siding z naturalnego, choć może kiepskiego jakościowo drewna, czy	Cały obszar planu				Ad.2 nieuwzględniona	Ad.2 Obszar objęty projektem planu jest objęty strategicznym projektem miejskim dotyczącym rehabilitacji zabudowy blokowej osiedla Ugorek i osiedla Olsza II (Akacyjowa). Podstawowym celem programu rehabilitacji jest poprawa jakości życia mieszkańców na obszarach zabudowy blokowej osiedli o słabo rozwiniętej infrastrukturze oraz na których występują różnorodne problemy społeczne, techniczne, środowiskowe. W związku z tym remonty i modernizacja istniejącej zabudowy oraz wykorzystywane materiały powinny dążyć do podniesienia walorów estetycznych budynków. Stąd ustalony w projekcie planu zakaz stosowania poliwęglanu kanalikowego czy „sidingu” z tworzyw sztucznych o wątpliwym walorze estetycznym wydaje się uzasadniony i nie wymaga doprecyzowania. Przyjęte w projekcie planu w §12 zapisy w brzmieniu: „4) nakaz podniesienia walorów estetycznych istniejących budynków poprzez: a) stosowanie w poszczególnych zespołach zabudowy, do wykańczania elewacji, materiałów harmonizujących ze sobą kolorem i fakturą, z wykluczeniem kolorów jaskrawych i pastelowych; b) wymianę stolarki budowlanej należy wykonywać stosując jednakowe zasady podziałów okiennych, jednakowy materiał i

		panele metalowe, naśladujące siding od sidingu z tworzywa sztucznego? Istotą problemu jest zatem estetyka tak wykonanych powierzchni, jej „rysunek” kolor, faktura, zaś materiał, z którego wykonany jest „siding” jest zagadnieniem drugorzędnym. Dlatego sugeruje się przeanalizowanie zakresu zakazu stosowana „sidingu” i rozszerzenia tego zakazu do „sidingu” w ogólności, czyli bazującego na dowolnych materiałach, poprzez niewskazywanie żadnego z materiałów. Jednocześnie sugeruje się przywrócenie proponowanego w poprzedniej wersji projektu mpzp zapisu umożliwiającego kompleksową, tj. równoczesną i obowiązkową dla wszystkich mieszkań jednolitych zasad stosowanego materiału i projektu. Rygorystycznie zapisana zasada winna obligować do takich prac modernizacyjnych również właścicieli tych mieszkań, gdzie taka zabudowa została wykonana wcześniej a jest niezgodna z przyjętą koncepcją. Obowiązek nadzoru w tym zakresie winien zostać delegowany spółdzielniom mieszkaniowym i wspólnotom mieszkaniowym działającym poprzez swoje zarządy.				<i>kolorystykę dla całego budynku,</i> <i>5) w przypadku zabudowy balkonów i loggi należy stosować jednakowe zasady oraz jednakowy materiał wykończeniowy dla całego budynku”</i> są wystarczające. Ustalenia projektu planu w zakresie zasad kształtowania elewacji są wskazaniem dla projektantów i architektów, od których zależy estetyka projektowanych, lub modernizowanych budynków. Odnosnie proponowanego w uwadze ustalenia rygorystycznych zasad obligujących właścicieli mieszkań do przeprowadzenia prac modernizacyjnych oraz delegowanie nadzoru w tym zakresie spółdzielniom mieszkaniowym wskazuje się iż jest on zbyt daleko wykraczający poza problematykę planu miejscowego i przekraczający uprawnienia tzw. władztwa planistycznego gminy.
35		3. dotyczy: Rozdział II, §7, ust.6, pkt 1), lit. b Cytat: „zakaz stosowania połaci dachowych przesuniętych wzajemnie w poziomie i w pionie” Intencja autorów projektu ustaleń jest oczywista, zrozumiała i w pełni akceptowana: uniknąć pretensjonalnych form architektonicznych w przestrzeni. Należy pamiętać jednak należy o tym, że część istniejących budynków mieszkalnych, powstałych jeszcze w latach 60-tych, wykazuje takie właśnie cechy. Przykładem jest tu choćby cała zabudowa ul. Włodkowica, gdzie pięciokondygnacyjne wielorodzinne budynki mieszkalne posiadają w jednym trakcie pełnowymiarowe strychy, w drugim zaś jedynie przełazowe. Konsekwencją tego dla formy architektonicznej jest właśnie swoiste „przełamanie” dachu. Proponowany zapis ustaleń eliminuje wszelkie dachy o płaszczyznach przesuniętych względem siebie, tymczasem zdaniem składających niniejsze uwagi zapis ten powinien być ograniczony do nowo wznoszonych budynków, a nie dotyczyć obiektów np. przebudowywanych bądź odbudowywanych, co więcej — zapis powinien chronić dotychczasową formę dachu w przypadku wszelkich prac budowlanych wymagających decyzji pozwolenia na budowę.	Cały obszar planu		Ad.3 nieuwzględniona	Ad.3 Uwaga nieuwzględniona, gdyż nie ma potrzeby precyzowania tego zapisu. Istniejące budynki, to głównie budynki stanowiące zabudowę osiedla Ugorek i Osiedla Akacyjowa będącego częścią Osiedla Olsza II, o płaskich dachach, dla których projekt planu poprzez zapisy dotyczące obszarów rehabilitacji istniejącej zabudowy przewiduje ochronę. W odniesieniu do istniejących budynków dopuszcza się możliwość przebudowy, remontu i odbudowy. Ponadto wyjaśnia się, że zgodnie z przepisami prawa przebudowa to „<i>wykonywanie robót budowlanych, w wyniku których następuje zmiana parametrów użytkowych lub technicznych istniejącego obiektu budowlanego, z wyjątkiem charakterystycznych parametrów, jak: kubatura, powierzchnia zabudowy, wysokość, długość, szerokość bądź liczba kondygnacji</i>”, a odbudowa to budowa polegająca na wykonywaniu robót budowlanych w celu odtworzenia pierwotnego stanu budynku. Zatem w przypadku przebudowywanych bądź odbudowywanych budynków, będą one musiały zachować dachy jak w stanie istniejącym. Zapisy projektu planu miejscowego nie zawierają nakazu dostosowania kształtu dachów istniejących budynków do określonych w ustaleniach zasad Kształtowania dachów. Ponadto roboty budowlane takie jak przebudowa, remont czy odbudowa mogą być prowadzone zawsze w odniesieniu do legalnie istniejących budynków, co jest zawarte w §6 ust.3.
36		4. dotyczy: Rozdział II, §7, ust.6, pkt 2 W zapisie tym brak jest odniesienia autorów projektu planu miejscowego do pokryć dachów „płaskich”, które stanowią przecież istotną część dachów w obszarze tego planu. W przypadku takich dachów zasadne i praktycznie jedynie możliwe jest utrzymanie dotychczas stosowanych pokryć dachowych, tj. materiałów bitumicznych.	Cały obszar planu		Ad.4 nieuwzględniona	Ad.4 Brak określenia pokryć dachowych dla dachów płaskich wynika z rozpatrzenia uwag w tym zakresie złożonych podczas pierwszego wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu.. Prezydent Miasta Krakowa w Zarządzeniu Nr 1689/2016 z dnia 29 czerwca 2016 r. zgodził się z twierdzeniem, iż w związku z rozwojem różnych technologii pokryć dachów płaskich nie jest celowe ograniczenie materiałów pokrycia dachów płaskich wyłącznie do materiałów bitumicznych, a więc w ustaleniach projektu planu nie zapisano ograniczeń w tym zakresie.

37			5. dotyczy: Rozdział II, §7, ust.7 pkt 1) lit.b Cytat: „zakaz stosowania ogrodzeń prefabrykowanych betonowych przęseł,” Trwałość ustaleń planu miejscowego nie jest ograniczona czasowo przepisami prawa, dlatego należy zakładać ich długi czas obowiązywania. W tym kontekście cytowany zakaz, ograniczony jedynie do betonowych przęseł prefabrykowanych, nawiązuje jedynie do współczesnych, aktualnie stosowanych technologii. Można sobie jednak wyobrazić, że w dobie powszechnego recyklingu mogą się pojawić prefabrykowane przęsła wykonane np. z przetworzonych opakowań plastikowych, jednak o takim samym, niskim poziomie estetyki, jak te wykonane z betonu. Przeanalizować zatem należy uelastycznienie zapisu, który powinien raczej odnosić się do estetyki, a nie rodzaju materiału.	Cały obszar planu		Ad.5 nieuwzględniona	Ad.5 Uwaga nieuwzględniona, gdyż przyjęte w projekcie planu zapisy mają na celu wykluczenie ogrodzeń z prefabrykowanych betonowych przęseł, które są obecnie dostępne i stosowane w ramach realizacji ogrodzeń. Należy przy tym nadmienić, że stosowane regulacje odnoszące się do całego miasta, w tym także do obszaru objętego planem, dotyczące zasad realizacji ogrodzeń oraz materiałów budowlanych z jakich mogą być wykonane będą regulowane uchwałą Rady Miasta Krakowa ustalającej zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, obecnie przygotowywanej na podstawie uchwały Nr XXVI/432/15 Rady Miasta Krakowa z dnia 7 października 2015 r.
38			6. dotyczy: Rozdział II, § 7, ust.7, pkt 2 Dotyczy lokalizacji urządzeń z zakresu łączności publicznej. Tereny MW.1 i MW.30 to tereny i obiekty mieszkalnictwa wielorodzinnego. Powszechny i jak sądzimy dobrze znany projektantom planu (a w naszej opinii również uzasadniony) jest opór społeczności lokalnych, wspólnot mieszkaniowych i mieszkańców przed lokalizowaniem nad ich głowami urządzeń z zakresu łączności publicznej o niewyjaśnionym do końca negatywnym oddziaływaniu na zdrowie mieszkańców. Jednocześnie jednak nie brak w samym obszarze planu (teren U.12 w rejonie ronda Pilotów) jak i bezpośrednim sąsiedztwie budynków o takiej samej bądź większej wysokości (Alma Tower, młyny przy ul. Mogiłskiej), o funkcjach niemieszkalnych, które z powodzeniem mogłyby takie urządzenia przyjąć. Dlatego postuluje się wyeliminowanie z całego obszaru mpzp Ugorek — Fiołkowa możliwości budowy bądź instalacji urządzeń z zakresu łączności publicznej.	Cały obszar planu		Ad.6 nieuwzględniona	Ad.6 Uwaga nieuwzględniona, gdyż zgodnie z przepisami Ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych z art. 46 <i>„Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, zwany dalej „planem miejscowym”, nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi”.</i> Ponadto należy zwrócić uwagę, że zapisy planu jedynie dopuszczają możliwość lokalizacji urządzeń z zakresu łączności publicznej, zatem ich ewentualna realizacja uzależniona jest od właścicieli budynków. Dotyczy siedmiu budynków w całym obszarze objętym projektem planu, przy czym ustalono w projekcie planu zasadę lokalizacji obiektów i urządzeń budowlanych z zakresu elektroenergetyki i telekomunikacji z nakazem uwzględniania ochrony zdrowia mieszkańców przed oddziaływaniem (promieniowaniem) pól elektromagnetycznych.

39		7. dotyczy: Rozdział II, §7, ust.7, pkt 4) lit. b Cytat: „dla obiektów małej architektury, stanowiących wyposażenie przestrzeni publicznych, w tym terenów zieleni urządzonej, należy stosować odcienie zieleni lub naturalne kolory użytego materiału”. Sformułowanie naturalne kolory użytego materiału nie w każdym przypadku oznaczać będzie dobre rozwiązanie estetyczne, szczególnie w przypadku zastosowania materiałów innych niż naturalne - materiały syntetyczne (a przecież ustalenia planu takich nie wykluczają) najczęściej nie posiadają własnego typowego koloru, lecz kolor ich wynika z zastosowanie przy ich produkcji pigmentu. Ze względu na powyższe postuluje się inne zdefiniowanie oczekiwań projektantów co do dopuszczalnej kolorystyki materiałów, gdyż obecnie zastosowane nie gwarantuje w żadnym stopniu uzyskania oczekiwanego rezultatu.	Cały obszar planu		Ad.7 nieuwzględniona	Ad.7 Uwaga nieuwzględniona. Obiekty małej architektury stanowiące wyposażenie miejskich przestrzeni publicznych będą realizowane przez Gminę Miejską Kraków, w związku z powyższym ustalenia projektu planu w tym zakresie muszą być dostosowane do przyjętych i stosowanych w gminie standardów. Natomiast estetyka realizowanych obiektów małej architektury, czyli oczekiwany rezultat, na który wskazano w uwadze, zależy przede wszystkim od projektantów i wykonawców tych obiektów.
40		8. dotyczy: Rozdział II, §7, ust.7, pkt 5) lit. b) tiret trzeci Cytat: „... z każdorazowym dostosowaniem urządzeń umieszczonych na elewacji do kompozycji architektonicznej budynku”. Zaproponowany zapis nie określa kto i na podstawie jakich kryteriów oceni dostosowanie urządzeń umieszczonych na elewacji do kompozycji architektonicznej budynku, co oczywiście w każdym takim przypadku, gdzie mówi się o walorach i cechach niemierzalnych, jest trudne do jednoznacznego, skutecznego w sensie prawnym, zdefiniowania. Niemniej jednak obecny kształt ustaleń w tym zakresie trzeba ocenić jako nieskuteczny. Dlatego postuluje się zmianę tego zapisu na taki, który będzie jednoznaczny, a przez to możliwy do wyegzekwowania przez służby architektoniczno-budowlane.	Cały obszar planu		Ad.8 nieuwzględniona	Ad.8 W celu zachowania walorów architektonicznych budynków, a także uniknięcia chaosu na elewacjach budynków, mając na uwadze taki element rehabilitacji zabudowy blokowej, jakim jest odnawianie elewacji, wskazano celowość uporządkowania i ujednolicenia instalowania szyldów i tablic reklamowych. Ustalenie w projekcie planu zasad kształtowania elewacji jest wskazaniem dla projektantów i architektów i od nich zależy przyszła estetyka elewacji budynków, dla których pojęcie „kompozycja architektoniczna budynku” jest pojęciem jasnym i stosowanym powszechnie. Obecne ustalenia projektu planu mają na celu ochronę przed dowolnym lokalizowaniem reklam na budynkach.
41		9. dotyczy: Rozdział II, § 7, ust.7, pkt 5) lit. c Cytat: „dopuszcza się umieszczenie nazw własnych, będących charakterystyczną nazwą na obiektach usługowych, na elewacji budynków powyżej linii parteru, takich jak np. „Kino Ugorek”, „DH Hermes”. Powyższy zapis należy rozszerzyć o zapis wykluczający możliwość umieszczania nazw własnych (które w istocie są reklamami) na budynkach innych niż tylko handlowe lub usługowe, w szczególności na budynkach mieszkalnych. W odniesieniu do takich urządzeń reklamowych powinny obowiązywać również ograniczenia i wytyczne dotyczące rodzaju i intensywności zastosowanego światła. Jest charakterystyczne, że autorzy ustaleń planu cytują nazwy o charakterze dziś już tylko historycznym, które w realnej przestrzeni osiedla już nie występują. Jeśli zatem intencją autorów jest nawiązanie do historycznych korzeni osiedla Ugorek, to może bezpiecznym i przewidywalnym w skutkach będzie enumeratywne wymienienie tych nazw własnych,	Cały obszar planu		Ad.9 nieuwzględniona	Ad.9 Uwaga nieuwzględniona, gdyż zapis projektu planu w brzmieniu „dopuszcza się umieszczenie nazw własnych, będących charakterystyczną nazwą na obiektach usługowych, na elewacji budynków powyżej linii parteru, takich jak np. „Kino Ugorek”, „DH Hermes” wyraźnie wskazuje, że dotyczy to budynków usługowych. Zatem nie ma potrzeby dodawania zapisu wykluczającego takie możliwości na budynkach innych niż tylko handlowe i usługowe, a w szczególności na budynkach mieszkalnych. Natomiast zasady lokalizacji urządzeń reklamowych, tablic reklamowych i szyldów w obszarze objętym sporządzanym planem zostały określone w §7, ust.7 pkt5.

				które mogą pozostać lub mogą zostać odtworzone, ale również tych, które docelowo powinny ulec likwidacji, jak choćby nazwa nieistniejącej już firmy deweloperskiej GANT.						
42				10. Rozdział II, §8, ust.8 Cytat: „ W obszarze objętym ustaleniami planu obowiązuje zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko z wyłączeniem infrastruktury technicznej i komunikacyjnej” Katalog przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko z wyłączeniem infrastruktury technicznej i komunikacyjnej ustalony w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko jest bardzo obszerny, bo zawiera aż 51 rodzajów inwestycji. Dlatego w odniesieniu do terenu praktycznie całkowicie zainwestowanego zabudową, w znakomitej większości mieszkaniową, należy doprecyzować, jakiego rodzaju przedsięwzięcia ww. katalogu mogą dotyczyć tego terenu. Należy również przeanalizować, czy aby na pewno zacytowane na wstępie tej uwagi ustalenie ma dotyczyć całego obszaru objętego sporządzanym planem miejscowym, czy też można ograniczyć przewidywany obszar oddziaływania, który następnie powinien zostać opisany i zdelimitowany na rysunku planu.	Cały obszar planu				Ad.10 nieuwzględniona	Ad.10 Po przeprowadzeniu dokładnych analiz przedmiotowy zapis został wprowadzony do projektu planu w związku z rozpatrzeniem złożonych przez mieszkańców uwag w tym zakresie. Nie wymaga doprecyzowania, gdyż jednoznacznie zakazuje lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko z wyłączeniem infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, które można wprost zidentyfikować spośród katalogu ww. przedsięwzięć, przez co nie muszą być doprecyzowane. Należy również dodać, że lokalizacja takich przedsięwzięć odbywa się przy uwzględnieniu przepisów odrębnych w tym zakresie. Ponadto należy wskazać, że złożona uwaga jest całkowicie niekonsekwentna w swojej treści, gdyż składający uwagę domagają się dopuszczenia w obszarze projektu planu lub jego części, który w znakomitej większości jest zainwestowany zabudową wielorodzinną, uciążliwych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, które mogą powodować różnego rodzaju uciążliwości i obniżać komfort życia mieszkańców, a których to projekt planu zakazuje.
43				11. Rozdział II, §12, pkt 12 Cytat „ ... postuluje się przekształcenie zespołów garaży indywidualnych na garaże i parkingi naziemne lub podziemne wielokondygnacyjne o parametrach zgodnych z ustaleniami szczegółowymi.” Znaczna część zespołów garaży naziemnych to małe zespoły 6-10 boksów garażowych (przykładowo KU.2, KU.3, KU.5, KU.6, KU.11, KU.12). W rysunku projektu planu zespoły te zostały wydzielone obszarowo w bardzo wąskim zakresie, często tożsamym z zajętością terenu samych obiektów kubaturowych bądź z terenem podjazdu pod garaże. Tak małe działki nie umożliwiają racjonalnego ich zagospodarowania parkingami wielokondygnacyjnymi bądź podziemnymi, gdyż urządzenia towarzyszące głównej funkcji parkingowej, takie jak podjazdy, pochylnie, itp., musiałyby znaleźć się już poza takim obszarem. Ponadto część z takich terenów (przykładowo teren KU.2 przy ul. Niedużej) znajduje się w bezpośrednim, wyjątkowo bliskim sąsiedztwie zabudowy mieszkalnej wielorodzinnej, dla której takie parkingi stanowić będą dużą uciążliwość. Dlatego postuluje się zweryfikowanie zapisów dotyczących możliwości przekształcania garaży i parkingów zlokalizowanych na terenach KU i wyłączenie z terenów KU tych, gdzie takie przekształcenia byłyby nieuzasadnione bądź			KU.1 – KU.15		Ad.11 nieuwzględniona	Ad.11 Obszar objęty projektem planu jest objęty strategicznym projektem miejskim dotyczącym rehabilitacji zabudowy blokowej osiedla Ugorek i osiedla Olsza II (Akacyjowa). Podstawowym celem programu rehabilitacji jest poprawa jakości życia mieszkańców na obszarach zabudowy blokowej osiedli o słabo rozwiniętej infrastrukturze oraz na których występują różnorodne problemy społeczne, techniczne, środowiskowe. Wg diagnozy funkcjonalno – przestrzennej osiedla Ugorek i osiedla Olsza II, jedną z niedogodności badanych osiedli jest zbyt mała liczba parkingów. Postulat zapisany w projekcie planu ma na celu poprawę wskaźników parkingowych. Jednocześnie wskazuje się, że ograniczenie parkingów wielopoziomowych naziemnych do jednej kondygnacji nie ma przesłanek ekonomicznych, oraz nie znajduje uzasadnienia w poprawie standardów parkingowych na rehabilitowanych osiedlach. Z punktu widzenia ładu przestrzennego, przekształcenie istniejących zespołów garaży, niejednokrotnie zaniedbanych, dostępnych minimalnej liczbie użytkowników, w obiekty wielokondygnacyjne podziemne i/lub naziemne jest działaniem prawidłowym i wpisuje się w „tradycję” osiedla, gdyż taki właśnie garaż został zrealizowany wraz z całym układem architektoniczno – urbanistycznym na terenie KU.10.

			wręcz szkodliwe dla otoczenia.						
44			12. Rozdział II,§ 13, ust.5 pkt 2 Cytat „dopuszczenie jako źródło ciepła, wykorzystanie lekkiego oleju opałowego” W sytuacji dobrego wyposażenia obszaru objętego sporządzanym planem miejscowym w sieć ciepłowniczą MPEC wydaje się nieuzasadnionym dopuszczenie zastosowania lekkiego oleju opałowego w nowo realizowanych obiektach. Dopuszczenie to powinno dotyczyć jedynie obiektów już istniejących i zasilanych ze źródła zasilanego takim medium, z dodatkowym wskazaniem „ciepła miejskiego” jako docelowego nośnika energii cieplnej. Postuluje się zmianę w treści ustalenia realizującą ww. uwagę.	Cały obszar planu			Ad.12 nieuwzględniona	Ad.12 Zgodnie z zapisami §13 projekt planu w zakresie zaopatrzenia w ciepło ustalono zaopatrzenie obiektów w oparciu o miejską sieć ciepłowniczą, paliwa gazowe, odnawialne źródła energii, energię elektryczną. Natomiast jako dopuszczenie zapisano wykorzystanie lekkiego oleju opałowego jako źródło ciepła, który również jest bezpieczny dla środowiska, a może być stosowany np. w przypadku gdy inne źródła ciepła są niedostępne lub tak jak to jest zawarte w uwadze, w odniesieniu do obiektów istniejących.	
45			13. Rozdział II, §13, ust.5 pkt 4 Cytat: „zakaz stosowania paliw stałych w obiektach budowlanych jako podstawowego źródła ciepła.” Jednym z paliw stałych jest też drewno opałowe, stosowane powszechnie w kominkach. Kominki stosowane są co prawda jako źródło ciepła dodatkowe, uzupełniające, a nie podstawowe, jednak granica pomiędzy głównym a dodatkowym źródłem jest płynna i trudna bądź wręcz niemożliwa do zdefiniowania, a tym samym nie podatna na jakikolwiek próby nadzoru lub kontroli tego zjawiska. Może to skutkować powszechnym wykorzystywaniem drewna opałowego jako w rzeczywistości podstawowego medium grzewczego. Dotyczy to w szczególności zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, która — choć w niewielkim procencie — to jednak występuje w obszarze tego planu. Dlatego też, ze względu na powyższe jak również w nawiązaniu do polityki Gminy Miejskiej Kraków i Sejmiku Województwa Małopolskiego w odniesieniu do działań proekologicznych, postuluje się skreślenie z ww. zapisu słów jako podstawowego źródła ciepła.	Cały obszar planu			Ad.13 nieuwzględniona	Ad.13 Ustalenia planu po jego uchwaleniu stanowią prawo miejscowe wraz z innymi przepisami prawa. 15 stycznia 2016 r. przez Sejmik Województwa Małopolskiego została przyjęta uchwała Nr XVIII/243/16 wprowadzająca na obszarze m.in. miasta Krakowa ograniczenia w zakresie instalacji w których następuje spalanie paliw, poprzez dopuszczenie takich rodzajów paliw, które mają zapobiec negatywnemu oddziaływaniu na zdrowie i ludzi. Wśród dopuszczonych paliw nie ma paliw takich jak węgiel i, drewno i innymi paliwami stałymi w kotłach, piecach i kominkach. Nowe przepisy będą obowiązywać od 1 września 2019 r. Do tego czasu będą obowiązywały ustalenia planu w tym zakresie.	
46			14. Rozdział II, §14 ust.1 pkt 5 lit.c W tym fragmencie ustaleń planu określone zostały szerokości elementów układu drogowego ulic klasy dojazdowej KDD. Już pobieżna analiza zaproponowanych tu szerokości wskazuje na to, że układ drogowy nie był w przypadku tego planu analizowany pod względem możliwości terenowych i rzeczywistych potrzeb obsługiwanego rejonu, a jedynie pod względem zgodności z innymi dokumentami gminnymi, np.	Tereny Komunikacji			Ad.14 nieuwzględniona	Ad.14 Szerokość linii rozgraniczających dla Terenów Komunikacji zostały dokładnie przeanalizowane i zostały określone z uwzględnieniem szerokości dróg wg. stanu istniejącego, w tym istniejących poszerzeń tych terenów w miejscach styku z innymi terenami dróg oraz poszerzeń wynikających z istniejących parkingów i zatok postojowych, które zostały włączone do tych terenów. Takie rozwiązanie stanowi logiczną zasadę stosowaną również w innych	

			planami inwestycyjnymi przewidzianymi w budżecie Miasta. Przykładem jest tu ul. Włodkowica, dla której — pomimo tego, że jest ulicą bez przejazdu (tzw. „ślepą”) i jest drogą wewnętrzną (nie posiada statusu drogi publicznej, nie występuje w wykazie dróg publicznych Miasta Krakowa), określono szerokość do 19 m. Dla żadnej z ulic w klasie KDD nie zaproponowano tak dużej szerokości pomimo ich istotnej roli w obsłudze komunikacyjnej i istniejącym terenowym rezerwom umożliwiającym ich poszerzenie. Przykładem jest tu fragment ul. Janickiego na odcinku równoległym do ul. Meissnera (KDD.3) czy ul. Akacjowa (KDD.9), które posiadają takie przestrzenne możliwości poszerzenia, a jednocześnie istnieje pełne uzasadnienie dla takiego poszerzenia. Innym przykładem ulicy, gdzie takie poszerzenie jest wymagane ze względu na prowadzenie tą ulicą głównego ciągu pieszego przez osiedle od skrzyżowania Lema/Meissnera do ul. Dzielskiego jest ul. Wysoka (KDD.9). Ze względu na powyższe postuluje się ponowne dogłębne przeanalizowanie układu drogowego i zweryfikowanie proponowanych szerokości układu drogowego w dostosowaniu do lokalnych możliwości i potrzeb.				sporządzanych planach miejscowych. Koncepcja przebudowy ulicy Włodkowica została uwzględniona na wniosek ZIKiT, który jest jednym z organów uzgadniających projekt planu. Na rysunku projektu planu szczegółowo przerysowano zewnętrzne krawędzie chodników, zostały one narysowane zgodnie z zagospodarowaniem terenu i w miarę możliwości również zgodnie z granicami działek o użytku drogowym. Większość z dróg publicznych w planie, w tym ul. Akacjowa czy ul. Janickiego ma w pełni wykształcone przekroje uliczne (jezdnie z obustronnymi chodnikami), nie ma więc potrzeby nadmiernego ich poszerzania w liniach rozgraniczających. Tam gdzie istnieje potrzeba oraz możliwość poszerzenia drogi w liniach rozgraniczających, zostało to uwzględnione.
	47		15. Rozdział II, § 14, ust.2 Cytat: „Rozbudowa istniejące go układu komunikacyjnego obejmie przebudowę dróg w terenach: KDZT.2 i KDD.4”. Treść zacytowanego zapisu w połączeniu z treścią poprzedniej uwagi wskazuje zdecydowanie na to, że podstawą dla tworzenia ustaleń w przedmiotowym planie miejscowym w zakresie komunikacji jest swoista „inwentaryzacja” zamierzeń i poczynań innych wydziałów UMK i miejskich jednostek organizacyjnych (MJO) — znane są działania GMK w kierunku przebudowy ul. Meissnera jak również wydana przez Wydział Architektury i Urbanistyki UMK decyzja lokalizacyjna na przebudowę ul. Włodkowica. Rolą planu miejscowego jest jednak nie tylko rejestrowanie wszystkich działań GMK (WPI, budżet gminy) mających swoje odzwierciedlenie w przestrzeni, ale również, a może przede wszystkim, istotny jest walor kreacyjny samych autorów planu. Ze względu na to — jak w poprzedniej uwadze - postuluje się ponowne dogłębne przeanalizowanie układu drogowego i zweryfikowanie proponowanych szerokości układu drogowego w dostosowaniu do lokalnych możliwości i potrzeb.	Tereny Komunikacji		Ad.15 nieuwzględniona	Ad.15 Uwaga nieuwzględniona, gdyż obszar objęty planem to teren już zainwestowany o utrwalonej i dobrze funkcjonującej strukturze komunikacyjnej. Przyjęte w projekcie planu zapisy mają na celu ochronę terenów istniejących osiedli mieszkaniowych przed dogęszczaniem zabudową. W projekcie planu nie wyznaczono nowych dróg, gdyż istniejący układ komunikacyjny w powiązaniu z planowanym rozwojem komunikacji zbiorowej tj. tramwaju w ul. Meissnera czy też linii autobusowych prowadzonych przez obszar objęty planem w sposób wystarczający zapewnią obsługę komunikacyjną. Projekt planu w zakresie rozwiązań komunikacyjnych został uzgodniony przez zarządcę dróg - Zarząd Infrastruktury Komunalnej i Transportu w Krakowie. Trudno mówić o kreacji nowych rozwiązań komunikacji w terenie, który jest w pełni zurbanizowany, zabudowany i poprawnie obsługiwany komunikacyjnie.

48			16. Rozdział II, § 14, ust.8 pkt 1) lit.k i lit. m Uwaga dotyczy ustalenia zasad obsługi parkingowej. Na obszarze objętym sporządzanym planem miejscowym, przy ul. Niedużej 4, znajduje się Kraina Zabaw Dziecięcych ANIKINO. Obiekt ten generuje lokalnie duży ruch samochodowy spowodowany tym, że dzieci przywożone są tu z całego Krakowa i okolic. Z dużą pewnością można szacować, że liczba pracowników Anikino jest wielokrotnie mniejsza (może nawet pomijalnie mała) niż odwiedzających, a są nimi dzieci jak i ich rodzice. Tymczasem w projekcie ustaleń brak jest wymienionych obiektów o takim charakterze jak Anikino: w lit. k) można znaleźć odniesienie do zatrudnionych, których ilość w przypadku tego obiektu nie stanowi problemu, mając natomiast na uwadze ilość odwiedzających, jedynie w lit. m) można znaleźć wskaźnik miejsc parkingowych do ilości użytkowników, jednak nie można traktować Anikina jako obiektu sportowego. Dlatego postuluje się wprowadzenie kolejnego wskaźnika w lit. n), który uwzględniać będzie obiekty takie jak Anikino bądź Skakanka przy ul. Fiołkowej. Ponadto wskaźniki te powinny odnosić się do terenu własnego inwestora — nie jest możliwe dalsze obciążanie ogólnodostępnego, miejskiego układu drogowego i parkingowego dodatkowymi funkcjami.	Cały obszar planu		Ad.16 nieuwzględniona	Ad.16 W projekcie planu ustalono wymagane minimalne ilości miejsc parkingowych dla samochodów osobowych zgodnie z polityką parkingową zawartą w Uchwale Nr LIII/723/12 Rady Miasta Krakowa z dnia 29 sierpnia 2012 r. dotyczącą Programu obsługi parkingowej dla Miasta Krakowa. Wskaźniki miejsc parkingowych ustalone w projekcie planu odnoszą się do noworealizowanych inwestycji, natomiast dla istniejących obiektów mogą być realizowane na podstawie odpowiednich decyzji administracyjnych. Ponadto w § 14 ust. 8 pkt 6 ustalono, że: miejsca parkingowe samochodów osobowych i miejsca postojowe rowerów dla potrzeb danego obiektu należy lokalizować i bilansować w obrębie działki budowlanej objętej projektem zagospodarowania terenu albo zgłoszeniem.
49			17. Rozdział II, § 14, ust.8 pkt 7 Uwaga dotyczy miejsc parkingowych poza bilansem (ponad wymagania określone w pkt 1) miejsca parkingowe dla samochodów osobowych. Fakt ustalenia zapisanego w § 14, ust.8 pkt 7) dowodzi, iż autorzy planu dokonali wstępnych założeń projektowych, zwalniających inwestorów z obowiązku zapewnienia pełnej obsługi w zakresie miejsc parkingowych na terenie własnym zakładając, że nie w pełni zrealizowane potrzeby w tym zakresie przejmie ogólnodostępny układ drogowy. Założenie takie jest niebezpieczne dla zapewnienia drożności układu drogowego wszędzie tam, gdzie pojawią się ponadprzeciętne, niestandardowe potrzeby w zakresie miejsc parkingowych. Dlatego postuluje się rezygnację z zapisu § 14 ust.8 pkt 7) na rzecz ponownego wnikliwego przeanalizowania treści 514 ust.8 pkt 1) lit. a) - m) i skorygowanie określonych tam wskaźników w taki sposób, aby każde przedsięwzięcie inwestycyjne w zakresie niezbędnych miejsc parkingowych było zbilansowane w granicach swojego terenu.	Cały obszar planu		Ad.17 nieuwzględniona	Ad.17 Interpretacja ustaleń projektu planu w zakresie § 14, ust.8 pkt 7 jest błędna gdyż pomija ustalenia § 14, ust.8 pkt 6, gdzie zapisano, „<i>miejsca parkingowe samochodów osobowych i miejsca postojowe rowerów dla potrzeb danego obiektu należy lokalizować i bilansować w obrębie działki budowlanej objętej projektem zagospodarowania terenu albo zgłoszeniem;</i>” Taki zapis oznacza, że inwestor przy realizacji inwestycji będzie musiał zapewnić obligatoryjnie ilość miejsc parkingowych zgodnie z wskaźnikami określonymi w § 14, ust. 8 pkt 1 bilansowanych do powierzchni terenu działki budowlanej objętej projektem zagospodarowania terenu do decyzji o pozwoleniu na budowę albo zgłoszeniem. § 14, ust.8 pkt 7 mówi o dodatkowych miejscach parkingowych poza wymaganym bilansem, które mogą być realizowane także w obrębie terenów dróg publicznych. Taki zapis odzwierciedla również obecny sposób użytkowania ogólnodostępnych dróg, co odbywa się za zgodą zarządcy tej drogi.
50			18. dotyczy: Rozdział III, § 17 ust.2 pkt 3 Uwaga dotyczy maksymalnej wysokości zabudowy w terenie MNi. 1. Zabudowa w terenie MNi.1 to zwarta enklawa budynków szeregowych o wysokości 2 (2.5) kondygnacji, o ujednoliconym, spójnym wyrazie architektonicznym. Tymczasem w ustaleniach planu proponuje się aż 11 m jako wartość nieprzekraczalną wysokości zabudowy. Nie jest		MNi.1	Ad.18 nieuwzględniona	Ad.18 Na wstępie należy zaznaczyć, że składający uwagę nie posiada interesu prawnego i nie jest właścicielem nieruchomości. Przyjęta w projekcie planu maksymalna wysokość zabudowy dla Terenu MNi.1 została ustalona na podstawie chmury punktów uzyskanej z lotniczego laserowego skanowania terenu, wg której określono wysokość budynków, co stało się podstawą do określenia wysokości zabudowy. Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w projekcie planu określono maksymalną wysokość zabudowy,

				zatem zasadne, a wręcz szkodliwe dla walorów przestrzennych, dopuszczenie do podniesienia wysokości tego zespołu — w przeszłości był on realizowany w jednym czasie i jednoetapowo, natomiast nadbudowa dopuszczona w oparciu o proponowane ustalenia umożliwi poszczególnym właścicielom nieruchomości działania indywidualne, co wprowadzi chaos i dekompozycję architektoniczną.						która została zdefiniowana w następujący sposób: <i>„należy przez to rozumieć całkowitą wysokość obiektów budowlanych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z 2014 r. poz. 40, 768, 822, 1133, z 2015 r. poz. 200, 1200, 528, 443, 774, 1265, 1777, 1642, 1165, 443, 1549), mierzoną od poziomu terenu istniejącego a dla budynku: od poziomu terenu istniejącego w miejscu najniższej położonego wejścia, usytuowanego ponad poziomem terenu istniejącego, do najwyższej położonego punktu budynku: przekrycia, attyki, nadbudówek ponad dachem takich jak maszynownia dźwigu, centrala wentylacyjna, klimatyzacyjna, kotłownia, elementy klatek schodowych”.</i>
	51			19. dotyczy: Rozdział III, §19 ust.2 Cytat: „Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji funkcji usługowej w parterach budynków mieszkalnych”. Zapis powyższy dotyczy zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, m.in. realizowanej jako kompleksowe założenie urbanistyczne os. Ugorek. W założeniu tym obok budynków usługowo-handlowych funkcjonowały budynki stricte mieszkalne, bez innych funkcji, np. usługowych, zlokalizowanych w parterach. Należy zaznaczyć, że udostępnienie parterów dla realizacji innych funkcji wymaga osobnego, zewnętrznego dostępu do tych lokali, a to dezorganizuje obsługę komunikacyjną wszystkich tych budynków i dekomponuje całościowe założenie osiedla Ugorek. Dlatego postuluje się usunięcie zapisu umożliwiającego lokalizację funkcji usługowej w parterach budynków mieszkalnych w całym obszarze planu bądź co najmniej ograniczenie tego zapisu do obiektów nowoprojektowanych, położonych poza chronionymi obszarami założeń osiedli wymienionych w §7.1.			MW.1- MW.6, MW.8, MW.10- MW.16, MW.29		Ad.19 nieuwzględniona	Ad.19. Uwaga nieuwzględniona. W celu wzbogacenia oferty usługowej na osiedlu, w projekcie planu dopuszczono możliwość realizacji funkcji usługowej w parterach budynków mieszkalnych. Ponadto należy zauważyć, iż już w stanie istniejącym w parterach budynków mieszkalnych zlokalizowane są już obecnie drobne usługi takiej takiej jak handel. W celu umożliwienia ich dalszego funkcjonowania, odpowiadającego na wyraźne zapotrzebowanie mieszkańców, dopuszczono taką możliwość.
	52			20. dotyczy: Rozdział III, §19 ust.3 pkt 3) i pkt 4) Uwaga dotyczy maksymalnej wysokości zabudowy w terenach MW.1 — MW.6, MW.8, MW.10 - MW.16, MW.29. Wnioskuje się o dostosowanie maksymalnej wysokości zabudowy 34 m i 18 m wymienionych odpowiednio w punktach 3) i 4) do rzeczywistej wysokości występującej tam zabudowy. Nie ma bowiem żadnego logicznego uzasadnienia określanie maksymalnej wysokości przekraczającej wysokości realne w przypadku, kiedy jednocześnie w punkcie 5) zakazuje się nadbudowy i rozbudowy istniejących budynków mieszkalnych. W związku z powyższą uwagą postuluje się weryfikację wysokości wszystkich istniejących budynków mieszkalnych i dostosowanie zapisów planu miejscowego do stanu faktycznego, w szczególności w przypadku budynków pięciokondygnacyjnych, gdzie zaproponowana w treści ustaleń nieprzekraczalna wysokość to 18 m, podczas gdy ich realna wysokość nie przekracza 15-16 m.			MW.1- MW.6, MW.8, MW.10- MW.16, MW.29		Ad.20 nieuwzględniona	Ad.20 Uwaga nieuwzględniona. W wyniku złożonych uwag na I wyłożeniu projektu planu do publicznego wglądu, wysokości zabudowy w poszczególnych terenach zostały przeanalizowane i odpowiednio zmienione. Należy jednak zauważyć, że przytoczone w uwadze wysokości to wysokości budynku, natomiast w projekcie planu zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym określono maksymalną wysokość zabudowy. Wysokość budynku została zdefiniowana w przepisach odrębnych, natomiast zgodnie z przyjętą definicją wysokości zabudowy w projekcie planu <i>„należy przez to rozumieć całkowitą wysokość obiektów budowlanych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z 2014 r. poz. 40, 768, 822, 1133, z 2015 r. poz. 200, 1200, 528, 443, 774, 1265, 1777, 1642, 1165, 443, 1549), mierzoną od poziomu terenu istniejącego a dla budynku: od poziomu terenu istniejącego w miejscu najniższej położonego wejścia, usytuowanego ponad poziomem terenu istniejącego, do najwyższej położonego punktu budynku: przekrycia, attyki, nadbudówek ponad dachem takich jak maszynownia dźwigu, centrala wentylacyjna, klimatyzacyjna,</i>

									<i>kotłownia, elementy klatek schodowych”.</i>
53			21. dotyczy: Rozdział III, §19 ust.3 pkt 5 Cytat: „zakazuje się lokalizacji parkingów i garaży naziemnych i podziemnych” W terenach MW.1 — MW.6, MW.8, MW.10 — MW.16, MW.29 istnieją nieoznaczone w rysunku planu miejscowego parkingi oraz zatoki parkingowe, nie stanowiące fragmentów wydzielonych terenów układu komunikacyjnego. Cytowany zapis ustalenia planistycznego w obecnym kształcie spowoduje, że wszelkie prace budowlane wymagające decyzji pozwolenia na budowę nie będą mogły być realizowane. Dotyczy to m.in. niewydzielonej zatoki parkingowej po północnej stronie ul. Włodkowica pomiędzy budynkami nr 1 i 2 (teren MW.6), parking przy restauracji Banolii w terenie MW.2 czy parkingi pomiędzy budynkami Włodkowica i i Ugorek 3 w terenie MW.6. Ze względu na powyższe postuluje się zmodyfikowanie zapisu ustaleń w taki sposób, żeby wyłączyć z zakazu istniejące parkingi i zatoki parkingowe.			MW.1- MW.6, MW.8, MW.10- MW.16, MW.29		Ad.21 nieuwzględniona	Ad.21 Wyjaśnia się, że zapis w projekcie planu wyłożonym do publicznego wglądu, mówiący o zakazie lokalizacji parkingów i garaży naziemnych i podziemnych, dotyczy nowych obiektów w terenach MW.1 — MW.6, MW.8, MW.10 — MW.16, MW.29. Natomiast istniejące parkingi i garaże zlokalizowane w ww. terenach, a nieoznaczone na rysunku planu, mogą być użytkowane w sposób dotychczasowy z możliwością przeprowadzenia remontu lub przebudowy. Oznacza to że ustalony zakaz nie dotyczy istniejących parkingów przy ul. Włodkowica, wymienionych w uwadze i że będą mogły być prowadzone odpowiednie roboty budowlane w celu remontu lub przebudowy.
54			22. dotyczy: Rozdział III, §20 ust.3 pkt 3 Uwaga dotyczy maksymalnej wysokości zabudowy w terenach MW.7 i MW.9. Zasady ładu przestrzennego wymagają harmonizowania wielu elementów przestrzeni i ich parametrów, w tym również wysokości zabudowy. Zabudowa wzdłuż zachodniej pierzei ul. Ułanów wznosi się stopniowo od dwukondygnacyjnych budynków szeregowych (MNi.1), poprzez przedszkole (Uo.2) do 11- kondygnacyjnego budynku przy ul. Ułanów 38A, na terenie MW.8. Jest zatem uzasadnione, żeby zabudowa w terenie MW.7 była dostosowana do wysokości zabudowy sąsiednich terenów. Dlatego postuluje się obniżenie maksymalnej wysokości zabudowy w terenie MW.7 do 11 m.			MW.7, MW.9		Ad.22 nieuwzględniona	Ad.22 Uwaga nieuwzględniona. Po przeprowadzonej analizie wysokościowej dla tego rejonu obszaru objętego ustaleniami planu ustalono maksymalną wysokość 16 m, co jest zgodne z obowiązującym Studium. Przedmiotowy teren sąsiaduje z istniejącą zabudową wysokiej intensywności, zatem ustanowienie dla niego wnioskowanej wysokości nie stanowi dysonansu w percepcji tego obszaru. Zgodnie z ustawą „w planowaniu i zagospodarowaniu uwzględnia się zwłaszcza wymagania ładu przestrzennego, w tym urbanistyki i architektury”, co również w tym przypadku zostało spełnione. Należy zauważyć, że Tereny MW.7 i MW.9 stanowią przedpole dla wyznaczonego w projekcie planu Terenu MW.8, obejmującego istniejący budynek wielorodzinny o maksymalnej wysokości zabudowy wynoszącej 34m. Zatem przyjęta w projekcie planu maksymalna wysokość zabudowy dla Terenów MW.7 i MW.9 wynosząca 16m jest prawidłowe.

55			23. dotyczy: Rozdział III, §24 ust.3 pkt 2 Uwaga dotyczy minimalnego wskaźnika terenu biologiczne czynnego w terenie MW.28. W projekcie ustaleń zaproponowano wielkość minimalnego wskaźnika terenu biologiczne czynnego w terenie MW.28 na poziomie 30%. Wskaźnik ten w takiej wielkości nie występuje w całym obszarze sporządzanego planu miejscowego, jednocześnie pobieżna analiza innych terenów MW wykazuje, że występuje co najmniej kilka takich obszarów, które charakteryzują się podobnym stopniem zainwestowania. Dlatego postuluje się zmianę minimalnego wskaźnika terenu biologiczne czynnego w terenie MW.28 do wielkości 50%.			MW.28		Ad.23 nieuwzględniona	Ad.23 Przyjęty w projekcie planu minimalny wskaźnik terenu biologiczne czynnego w terenie MW.28 wynoszący 30% został ustalony z uwagi na istniejący stan zainwestowania. Ustalenia projektu planu w zakresie minimalnego wskaźnika terenu biologiczne czynnego dla terenu MW.28 są zgodne z dyspozycjami zawartymi w Studium, gdzie w rozdziale III.1.2.w punkcie 20 ustalono: <i>W terenach zainwestowanych, gdzie powierzchnia biologicznie czynna wyznaczona w zmianie Studium jest wyższa (większa) niż stan faktyczny można ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej zgodnie ze stanem faktycznym, ale nie mniej niż 10%, chyba, że w strukturalnej jednostce urbanistycznej wyznaczono inaczej.</i>
56			24. dotyczy: Rozdział III, §26 ust.3 pkt 3 Uwaga dotyczy maksymalnej wysokości zabudowy w terenach MW.39. Maksymalna wysokość zabudowy dla tego terenu powinna być identyczna z maksymalnymi wysokościami w terenach MW.2 i MW.3, a związku z treścią uwagi nr 20 nie powinna przekraczać 16 m.			MW.39		Ad.24 nieuwzględniona	Ad.24 W projekcie planu dla Terenu MW.2, MW.3 i MW.39 ustalono jednakową maksymalną wysokość zabudowy wynoszącą 18m. Należy zauważyć, że przytoczone w uwadze wskaźniki odpowiadają wysokości budynku, natomiast w projekcie planu określono maksymalną wysokość zabudowy. Wysokość budynku została zdefiniowania w przepisach odrębnych, natomiast zgodnie z przyjętą definicją wysokości zabudowy w projekcie planu <i>„należy przez to rozumieć całkowitą wysokość obiektów budowlanych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z 2014 r. poz. 40, 768, 822, 1133, z 2015 r. poz. 200, 1200, 528, 443, 774, 1265, 1777, 1642, 1165, 443, 1549), mierzoną od poziomu terenu istniejącego a dla budynku: od poziomu terenu istniejącego w miejscu najniżej położonego wejścia, usytuowanego ponad poziomem terenu istniejącego, do najwyżej położonego punktu budynku: przekrycia, attyki, nadbudówek ponad dachem takich jak maszynownia dźwigu, centrala wentylacyjna, klimatyzacyjna, kotłownia, elementy klatek schodowych;.</i> Nie zmienia się w ustaleniach projektu planu wysokości zabudowy przyjętej dla terenu MW.39.
57			25. dotyczy: Rozdział III, §27ust.2 Cytat: „Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji funkcji usługowej w parterach budynków mieszkalnych”. Ze względów wymienionych w uwadze nr 19 postuluje się usunięcie zapisu umożliwiającego lokalizację funkcji usługowej w parterach budynków mieszkalnych w całym obszarze planu bądź co najmniej ograniczenie tego zapisu do obiektów nowoprojektowanych, bez możliwości przebudowy budynków mieszkalnych wielorodzinnych w takim zakresie.			MW.40- MW.42		Ad.25 nieuwzględniona	Ad.25 Uwaga nieuwzględniona. W celu wzbogacenia oferty usługowej na osiedlu, w projekcie planu dopuszczono możliwość realizacji funkcji usługowej w parterach budynków mieszkalnych. Ponadto należy zauważyć, iż już w stanie istniejącym w parterach budynków mieszkalnych zlokalizowane są drobne usługi handlu, lub usługi intelektualne. W celu umożliwienia ich dalszego funkcjonowania, odpowiadającego na wyraźne zapotrzebowanie mieszkańców, dopuszczono taką możliwość.

58			26. dotyczy: Rozdział III, §28 ust.3 Propozycja realizacji zabudowy mieszkaniowo-usługowej w terenie MW/U3 w wysokości 16 m jest nie do przyjęcia ze względu na ekstremalnie małą odległość pomiędzy tą zabudową a budynkiem o adresie Meissnera 21 położonym w południowej części terenu MW.2 Ze względu na powyższe postuluje się rozszerzenie zapisu §28 ust.3 o teren MW/U.3			MW/ U.3		Ad.26 nieuwzględniona	Ad.26 Uwaga nieuwzględniona. Przy ulicy Łąkowej w projekcie planu wyznaczono obszar lokalnego centrum usług obejmującego tereny MW/U.1, MW/U.3 – MW/U.6, dla których zgodnie z zasadami kształtowania ładu przestrzennego przyjęto jednakową maksymalną wysokość zabudowy wynoszącą 16m. Jest to maksymalna wysokość zabudowy dopuszczona zapisami projektu planu, która będzie mogła być uzyskana przy spełnieniu warunków wynikających z przepisów odrębnych (Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie) , co będzie określane na etapie sporządzania projektu budowlanego dla planowanej inwestycji i wydawania decyzji o pozwoleniu na budowę. Natomiast wyznaczone na rysunku projektu planu nieprzekraczalne linie zabudowy mają na celu odsunięcie zabudowy od budynku mieszkalnego Meissnera 21, w wypadku przekształceń w terenie MW/U.3.
59			27. dotyczy: Rozdział III, §29 ust.2 pkt 3 Dotyczy maksymalnej wysokości zabudowy w terenach U.1, U.2, U.6, U.7, U.13, U.14. Wszystkie ww. tereny zabudowy usługowej są terenami zabudowanymi, w związku z czym maksymalna wysokość zabudowy: 16 m określona w punkcie 3) nie współgra ze zdefiniowanym w punkcie 4) zakaz rozbudowy i nadbudowy istniejących budynków usługowych, co jest logicznym błędem w konstrukcji tego zapisu. Ponadto część z ww. terenów usług (U) objęta jest ochroną zdefiniowaną w §7.1 Zasadne w tej sytuacji byłoby usunięcie zapisu punktu 3) jako zbędnego w związku z zapisem punktu 4). Mając jednak na uwadze, że brak określenia maksymalnej wysokości będzie błędem formalnym i uchybieniem wymogom stawianym ustaleniom planów miejscowych, proponuje się dostosowanie zapisu w punkcie 3) do faktycznych wysokości budynków w poszczególnych terenach zabudowy usługowej.			U.1, U.2, U.6, U.7, U.13, U.14		Ad.27 nieuwzględniona	Ad.27 W projekcie planu zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustalono maksymalną wysokość zabudowy, a nie wysokość budynku. Zgodnie z przyjętą definicją wysokości zabudowy: „<i>należy przez to rozumieć całkowitą wysokość obiektów budowlanych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z 2014 r. poz. 40, 768, 822, 1133, z 2015 r. poz. 200, 1200, 528, 443, 774, 1265, 1777, 1642, 1165, 443, 1549), mierzoną od poziomu terenu istniejącego a dla budynku: od poziomu terenu istniejącego w miejscu najniższej położonego wejścia, usytuowanego ponad poziomem terenu istniejącego, do najwyższej położonego punktu budynku: przekrycia, attyki, nadbudówek ponad dachem takich jak maszynownia dźwigu, centrala wentylacyjna, klimatyzacyjna, kotłownia, elementy klatek schodowych</i>”. Nadmienia się iż maksymalna wysokość zabudowy ustalona w Studium wynosi 16 m, co jest zgodnie z zapisami Studium. Ponadto przy ustalaniu wysokości zabudowy w terenach zainwestowanych posługiwano się analizami wykonanymi na podstawie chmury punktów uzyskanych z laserowego skanowania terenu. Zatem przyjęta w projekcie planu maksymalna wysokość zabudowy jest prawidłowa. Zgodnie z zapisami projektu planu nie można nadbudować istniejących budynków, ale dopuszczone roboty budowlane i dostosowanie obiektów do odpowiednich wymagań technicznych, funkcjonalnych i użytkowych, mogą wymagać zwiększenia wysokości ponad stan istniejący. Do tej wysokości będzie można zrealizować np. szyb wentylacyjny, czy komin.
60			28. dotyczy: Rozdział III, §30 ust.2 pkt 3 Dotyczy maksymalnej wysokości zabudowy w terenach U.3, U.4, U.5, U.8-U.12. Obiekty usługowe położone na terenach U.3, U.4, U.5 powstały jako późniejsze uzupełnienie zaprojektowanej i zrealizowanej w latach 60-tych spójnej koncepcji urbanistycznej. Ich obecność w tych lokalizacjach jest przypadkowa i zasługuje co najwyżej na ich utrwalenie w dotychczasowej wielkości i funkcji, bez wzmacniania ich roli			U.3, U.4, U.5, U.8- U.12		Ad.28 nieuwzględniona	Ad.28 Osiedla objęte sporządzanym projektem planu stanowią spójną koncepcję zrealizowaną w latach 60, zatem wymagania wynikające z zachowania ładu przestrzennego nakazują, aby ewentualną nową zabudowę stanowiącą uzupełnienie istniejącej tkanki osiedlowej kształtować w oparciu o przyjęte jednakowe parametry. Projekt planu nie ma za zadanie utrwalanie dysfunkcyjnych, stanowiących drastyczny dysonans w przestrzeni osiedla obiektów. Przyjęte wskaźniki i parametry umożliwiają przekształcenie dysharmonijnych obiektów i dostosowanie ich do istniejących układów kompozycyjnych osiedli, co jest realizacją wymagań w

			w przestrzeni poprzez możliwość ich rozbudowy i nadbudowy. Ponadto na terenie U.4 błędnie zidentyfikowano istniejący tam budynek — w rzeczywistości jest to budynek usługowo-mieszkalny, który swoją formą architektoniczną, estetyką i kolorystyką stanowi drastyczny dysonans w przestrzeni osiedla. Ze względu na to postuluje się ustalenie w punkcie 3) dla terenów U.3, U.4, U.5 indywidualnych wysokości maksymalnych, uniemożliwiających rozbudowę, a w szczególności nadbudowę istniejących tam budynków.						zakresie rehabilitacji zabudowy blokowej Osiedla Ugorek i Osiedla Akacyjowa.
61			29. dotyczy: Rozdział III, §32 ust.2 pkt 1 Kompozycja przestrzenna terenu ZP.5 jest w naszej ocenie kompozycją skończoną, w pełni zrealizowaną — teren posiada utwardzoną nawierzchnię ciągów pieszych na wszystkich niezbędnych kierunkach i inne elementy wyposażenia, nie wymaga zatem żadnych szczególnych „rezerw” w określeniu minimalnego wskaźnika terenu biologicznie czynnego. Dlatego postuluje się dla terenu ZP.5 podniesienie wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej do wielkości min. 80% lub przeprowadzenie szczegółowego bilansu stanu istniejącego dla poparcia tezy o konieczności utrzymania dotychczasowego wskaźnika na poziomie 70%.			ZP.5		Ad.29 nieuwzględniona	Ad.29 W trakcie przeprowadzania analiz i sporządzania Syntezy uwarunkowań do projektu planu, analizowano stan istniejący terenu ZP.5. W trakcie rozpatrywania uwag złożonych do projektu planu w trakcie pierwszego wyłożenia do publicznego wglądu w dniach od 25 kwietnia 2016 r. do 25 maja 2016 r., ponownie przeanalizowano ustalenia odnoszące się do terenu ZP.5 i potwierdzono, że ustalony minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego jest prawidłowy, gdyż zapewnia minimalną rezerwę pod nieprzewidziane przez wnoszących uwagę, dopuszczone w projekcie planu zainwestowanie stwarzając możliwość uzupełnienia terenu zieleni, na przykład o: dodatkowe alejki spacerowe, place zabaw, lub siłownię na świeżym powietrzu. Wszystkie te propozycje pozwolą wzbogacić ofertę rekreacji i wypoczynku dla mieszkańców osiedla, co doskonale wpisuje się w ideę programu rehabilitacji zabudowy blokowej osiedli. Przyjęty w projekcie planu minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego wynoszący 70% jest wartością graniczną – minimalną. Ustalenie minimalnego wskaźnika w wysokości 70% nie oznacza, że pozostałe 30% obowiązkowo należy zainwestować.
62			30. dotyczy: Rozdział III, §32 ust.2 pkt 9 Cytat: „dopuszcza się odtworzenie oczka wodnego lub lokalizację sadzawki lub fontanny w terenach ZP. 5 i ZP. 17”. W okresie poprzedzającym urbanizację tej części wsi Rakowice, którą obecnie stanowi os. Wieczysta, dużą część terenu, na południe od skarpy położonej w terenie ZP.5 (obecnie rejon ulic: Włodkowica, Janickiego, Łąkowa), zajęta była przez duży staw. Cytowany wyżej zapis punktu 9) określa możliwość odtworzenia oczka wodnego. Sformułowanie to wskazuje na brak analizy historycznej terenu objętego planem lub co najwyżej bardzo pobieżną taką analizę. W przypadku bowiem terenu ZP.5 nie można mówić o oczku wodnym, lecz o stawie, jeziorze, a jeśli słowo odtworzenie traktować dosłownie, to skutkiem tego byłaby likwidacja dużej części zabudowy os. Wieczysta. Druga część uwagi dotyczy warunków gruntowych południowej części terenu ZP.5. Ze względu na opisaną powyżej przeszłość tego terenu, warunki gruntowe w tym miejscu są trudne, a każde dodatkowe nasączenie gruntu, czy to poprzez lokalizację okresowego lodowiska (jak to miało miejsce w poprzedniej wersji projektu planu), czy „oczka wodnego”, pogarsza te warunki. Ponadto teren poniżej skarpy			ZP.5, ZP.17		Ad.30 nieuwzględniona	Ad.30 W celu ochrony bioróżnorodności środowiska miejskiego i umożliwienia choćby częściowego przywrócenia utraconych funkcji przyrodniczych terenu, dopuszczono odtworzenie oczka wodnego (sadzawki lub fontanny) w najniższej położonych częściach terenu jako elementu kompozycji zieleni urządzonej. Wskazane przez Wydział Kształtowania Środowiska UMK miejsce na ten cel to między innymi: działka nr 202/68 obr. 4 Śródmieście (zieleniec na północ od budynku przy ul. Włodkowica 3 - ok. 205,2 m n.p.m.), Wydział Kształtowania Środowiska UMK wskazał ponadto, że dopuszczenie lokalizacji sadzawki lub fontanny jako elementu małej architektury wraz z infrastrukturą jest zasadne, o ile nie w całym obszarze planu, to przynajmniej w miejscach wyżej położonych, ok. 211 - 213 m n.p.m. proponując dopuszczenie lokalizacji w okolicy granicy działek nr 752/4 i 17/7 obr. 4 Śródmieście (na terenie gminnym, na północ od budynku przy ul. Pilotów 26. Lokalizacja obiektów typu sadzawka, fontanna czy oczko wodne wzbogaci i uatrakcyjni przestrzeń zieleni osiedlowej czym doskonale wpisuje się w ideę programu rehabilitacji zabudowy blokowej osiedli. Obawy wnoszących uwagę o pogorszenie warunków gruntowych w terenie ZP.5 są nieuzasadnione, gdyż obecnie stosowane technologie

			ma charakter naturalny i taki powinien zachować, a oczko wodne lub fontanna staną się pretekstem do realizacji nowych ścieżek, placów, a więc zmniejszą powierzchnię biologicznie czynną. W związku z powyższym postuluje się wyłączenie z zapisu punktu 9) terenu ZP.5.						i materiały budowlane nie stwarzają takiego zagrożenia.
63			31. dotyczy: Rozdział III, §34 ust.2 Cytat: „Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji funkcji handlowej w ramach placu targowego z parkingiem podziemnym” Teren KU.1 to zespół 23 boksów garażowych o złożonej strukturze własnościowej (każdy boks ma swojego właściciela), natomiast teren przyległy do garaży od południa to plac manewrowy związany z tymi garażami oraz parking otwarty dla mieszkańców sąsiedniej zabudowy mieszkaniowej. Lokalizacja w tym miejscu placu targowego naruszy uprawnienia nabyte mieszkańców do parkowania w rejonie swojego zamieszkania na otwartej przestrzeni. Ponadto korekta zapisu dla terenu U.1 w stosunku do I. wyłożenia do publicznego wglądu, polegająca na umożliwieniu lokalizacji placu targowego w tym terenie jako sąsiedztwo DH Hermes, czyni utrzymanie funkcji placu targowego w terenie KU.1 bezzasadnym. Ze względu na powyższe postuluje się usunąć cytowany powyżej zapis w ust. 2.			KU.1		Ad.31 nieuwzględniona	Ad.31 Wnioskowana nieruchomość położona jest w obszarze objętym strategicznym projektem miejskim dotyczącym rehabilitacji zabudowy blokowej osiedla Ugorek. W ramach spełnienia wymagań rehabilitacji zabudowy blokowej osiedla oraz realizacji postulatów zawartych w Diagnostyce funkcjonalno – przestrzennej osiedla Ugorek i osiedla Olsza II, jako przeznaczenie uzupełniające we wskazanym terenie ustalono możliwość lokalizacji funkcji handlowej w ramach placu targowego z parkingiem podziemnym. Przeprowadzone analizy i wizja terenowa wykazały, że proponowana lokalizacja placu targowego jest optymalna ze względu na doskonałą dostępność w skali całego osiedla. Wyznaczony teren KU.1 jest przeznaczony pod parkingi i garaże dla samochodów osobowych. Możliwość lokalizacji placu targowego stanowi jedynie dopuszczenie, a nie nakaz. Ponadto wskazuje się, że istniejące garaże mogą funkcjonować w sposób dotychczasowy zgodnie z art.35 ustawy w brzmieniu: „Tereny, których przeznaczenie plan miejscowy zmienia mogą być wykorzystywane w sposób dotychczasowy do czasu ich zagospodarowania zgodnie z planem”. Natomiast lokalizacja placu targowego, będzie możliwa dopiero po dokonaniu przekształceń własnościowych, na które muszą wyrazić zgodę właściciele nieruchomości.
64			32. dotyczy: Rozdział III, §34 ust.3 pkt 1 Cytat: minimalny wskaźnik powierzchni terenu biologicznie czynnego: 30%”. Już w obecnym stanie zainwestowania terenu KU.I wskaźnik ten jest znacznie przekroczony i szacuje się, że jest bliski 0%. Wydaje się zatem bezskuteczne, a co za tym idzie bezcelowe, uporczywe tworzenie ustaleń bez praktycznie żadnych szans na ich realizację. Powinny one dotyczyć raczej podniesienia estetyki zagospodarowania tego terenu. Obecnie proponowane ustalenie stagnuje aktualny stan obiektów i terenu, bez możliwości poprawy tego stanu. Dlatego postuluje się ponowną, głęboką analizę zagospodarowania tego terenu i dostosowanie ustaleń planu do realnych możliwości, z uwzględnieniem również stanu własnościowego.			KU.1		Ad. 32, 33 nieuwzględniona	Ad.32, 33 Wyznaczony w projekcie planu wskaźnik powierzchni terenu biologicznie czynnego, minimum 30% w terenie KU.1 będzie możliwy do uzyskania po przekształceniu omawianego terenu na plac targowy i zlokalizowaniu garażu/parkingu pod powierzchnią placu. Argumenty wnoszących uwagę, na brak możliwości poprawy stanu istniejącego nie znajdują uzasadnienia, ponieważ w projekcie planu ustalono w §6 ust.3 iż: w odniesieniu do legalnie istniejących obiektów i urządzeń budowlanych ustala się możliwość przebudowy, remontu i odbudowy. Oznacza to możliwość polepszenia estetyki istniejących obiektów oraz możliwość podniesienia wskaźnika powierzchni terenu biologicznie czynnego np. poprzez wprowadzenie zielonych dachów. Odnosnie pozostałych wyznaczonych Terenów obsługi i urządzeń komunikacyjnych, oznaczonych symbolami KU.2 do KU.15 o podstawowym przeznaczeniu pod parkingi i garaże dla samochodów osobowych przeprowadzono bardzo wyczerpujące analizy i kilkakrotne tzw. wizje w terenie. Zespoły istniejących boksów garażowych oceniono bardzo negatywnie pod względem estetycznym, ale też od strony ekonomicznego wykorzystania terenu. Celem sporządzanego planu jest ustalenie zasad zagospodarowania przestrzennego poprzez kompleksowe rozwiązania obejmujące kompozycję funkcjonalno – przestrzenną, uwzględniającą: relacje z

65			33. dotyczy: Rozdział III, §35 ust.2 pkt 1) — 5) Tereny obsługi i urządzeń komunikacyjnych KU w granicach planu miejscowego to tereny o bardzo różnej powierzchni i stanie zainwestowania. Część z nich to tereny bardzo małe obszarowo i w 100% zabudowana lub „utwardzone”, co jest równoznaczne ze wskaźnikiem powierzchni biologicznie czynnej na poziomie 0%. Są to m.in. tereny KU.2, KU.3, KU.5, KU.6, na których zrealizowane zostały zespoły garaży boksowych, a pozostała część terenu to podjazdy i place manewrowe. Z drugiej strony „szczupłość” tych terenów i wielkość zespołów boksów (6 — 10 boksów) powoduje, że w przypadkach tych nie można poważnie rozpatrywać możliwości ich nadbudowy i przekształcania w garaż wielopoziomowy. Dlatego niezasadne jest ustalania dla wszystkich terenów obsługi i urządzeń komunikacyjnych K.2 — K.15 jednorodnych ustaleń w zakresie minimalnego wskaźnika powierzchni terenu biologicznie czynnego, wskaźnika intensywności zabudowy, minimalnej i maksymalnej wysokości zabudowy, czy nakazu wprowadzania komponowanej zieleni oraz obiektów małej architektury (punkty 1 — 5). Ze względu na powyższe postuluje się ponowne przeanalizowanie wszystkich terenów KU i wypracowanie indywidualnych ustaleń dla poszczególnych terenów bądź ich zgrupowanie w zespoły o takich samych wskaźnikach urbanistycznych.			KU.2- KU.15			terenami otaczającymi, prawidłową obsługę komunikacyjną wewnątrz obszaru oraz powiązania z układem komunikacyjnym miasta. Sporządzany plan ma za zadanie wesprzeć proces rehabilitacji zabudowy blokowej Osiedli Ugorek i Olsza II, w tym wspomóc proces rozwiązywania problemu parkowania samochodów. Ustalenia projektu planu stwarzają możliwość przekształcenia mniejszych, lub większych zespołów garaży na obiekty lepiej wpisujące się w przestrzeń osiedli mieszkaniowych, efektywnie wykorzystujące możliwości terenowe i rzeczywiście poprawiające jakość parkowania. Aby proces przekształcania zespołów garaży mógł nastąpić, konieczne są przekształcenia własnościowe, na które ustalenia projektu planu nie mają wpływu. Ponadto wskazuje się, że przyjęte w projekcie planu wskaźniki i parametry dla poszczególnych wyznaczonych terenów, są wartościami skrajnymi i ewentualne przyszłe zagospodarowanie musi je uwzględniać.
66			34. dotyczy Rozdział III, §36 ust.4 pkt 1), ust.5 i ust.6 Uwaga dotyczy dopuszczalności realizacji w terenach komunikacji obiektów i urządzeń budowlanych infrastruktury technicznej, niezwiązanej funkcjonalnie z drogami. W przypadku dróg kategorii KDD i niższych tereny wydzielone dla realizacji funkcji podstawowej (dróg i innych urządzeń drogowych) są praktycznie tożsame z istniejącymi bądź planowanymi do realizacji urządzeniami drogowymi. Ze względu na powyższe postuluje się modyfikację §36 ust.4 pkt 1), ust.5 i ust.6 w taki sposób, aby dla terenów KDD, KDW i KDX lokalizacja infrastruktury technicznej, niezwiązanej funkcjonalnie z drogami, była możliwa tylko jako obiekty podziemne.	Tereny komunikacji			Ad.34 uwzględniona – zgodna z projektem plan		Ad.34 Odnosnie sieci i urządzeń infrastruktury technicznej wskazuje się iż sieć zaopatrzenia w wodę, odprowadzenia ścieków i wód opadowych, gazowa oraz miejskiej sieci ciepłowniczej są realizowane jako podziemne, niezależnie od powiązań funkcjonalnych. Natomiast zgodnie z przyjętymi zapisami projektu planu w §13 ust.6 w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną ustala się: 1) budowę i rozbudowę sieci elektroenergetycznej średniego i niskiego napięcia jako sieć kablową doziemną; 2) budowę stacji transformatorowych SN/nN jako stacji podziemnych, wnetrzowych wolnostojących lub umieszczonych wewnątrz obiektów; oraz zgodnie z zapisami projektu planu w §13 ust.7 w zakresie telekomunikacji ustala się: w przypadku realizacji obiektów liniowych, wykonanie ich jako kablową sieć doziemną
67			35. Uwaga ma charakter ogólny i dotyczy kształtowania wysokości zabudowy. Rozpatrując kwestię wysokości maksymalnych zabudowy należy zwrócić uwagę na dysonans, jaki proponuje się w ustaleniach projektu planu miejscowego w południowo-wschodniej części terenu objętego tym planem miejscowym: dla budynku DH Hermes i pawilonów usługowych przy ul. Łąkowej proponuje się 16 m wysokości (§29), a dla szkoły podstawowej nr 114 i przedszkola przy ul. Ułanów jedynie 15 m (§31). Wydaje się zatem zasadnym ponowne przeanalizowanie wysokości maksymalnych zabudowy i ich wzajemnych	Cały obszar planu				Ad.35 nieuwzględniona	Ad.35 Uwaga nieuwzględniona, gdyż przyjęte w projekcie planu zapisy dla wskazanych w uwadze obiektów wynikają głównie z istniejącego stanu zainwestowania. Wskazane obiekty stanowią element założenia urbanistyczno – architektonicznego osiedla Ugorek, i zgodnie z zapisami projektu planu zostały włączone w granice obszarów podlegających rehabilitacji istniejącej zabudowy. W celu zachowania i kształtowania ładu przestrzennego, stanowiącego podstawę działań planistycznych, ustalono różne wysokości zabudowy dla poszczególnych wyznaczonych terenów. Wyznacznikiem wysokości zabudowy była wysokość istniejących budynków. W projekcie planu określono maksymalną wysokość zabudowy, która została zdefiniowana w następujący sposób: „<i>należy przez to rozumieć całkowitą wysokość obiektów</i>”

			relacji w poszczególnych rejonach obszaru planu.					<i>budowlanych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z 2014 r. poz. 40, 768, 822, 1133, z 2015 r. poz. 200, 1200, 528, 443, 774, 1265, 1777, 1642, 1165, 443, 1549), mierzoną od poziomu terenu istniejącego a dla budynku: od poziomu terenu istniejącego w miejscu najniższej położonego wejścia, usytuowanego ponad poziomem terenu istniejącego, do najwyższej położonego punktu budynku: przekrycia, attyki, nadbudówek ponad dachem takich jak maszynownia dźwigu, centrala wentylacyjna, klimatyzacyjna, kotłownia, elementy klatek schodowych”.</i>	
68			36. Ponadto zgłasza się następujące uwagi do projektu rysunku planu miejscowego: W rysunku planu na długości zespołu garaży boksowych położonych po północnej stronie ul. Łąkowej szerokość terenu MW/U.3 została zawężona do szerokości traktu tych garaży. Postuluje się poszerzenie terenu MW/U3 do szerokości występujących na jego wschodnim i zachodnim krańcu.			MW/ U.3		Ad.36 nieuwzględniona	Ad.36 Uwaga nieuwzględniona, gdyż obszar postulowanego poszerzenia Terenu MW/U.3 stanowi zielen osiedlową, a zgodnie z jednym z celów planu jest ochrona terenów istniejącej zieleni osiedlowej przed zabudową i zainwestowaniem. Wskazuje się na sprzeczność tego postulatu z postulatem zawartym w 26 punkcie, w którym wskazywano na „ekstremalnie małą odległość pomiędzy zabudową w terenie MW/U.3 a budynkiem o adresie Meissnera 21”.
69			37.Dla terenu MW/U.5 wyznaczona została obowiązująca linia zabudowy od ul. Niedużej. Z analizy rysunku planu wynika, że linia ta jest tożsama z granicą własności Krainy Zabaw Dziecięcych ANIKINO. Realizacja budowy nowego bądź przebudowy obecnego obiektu Anikino spowoduje, że zlikwidowane zostaną miejsca parkingowe położone obecnie na terenie własnym Anikino, a tym samym wszystkie dotychczasowe miejsca parkingowe zostaną „wypchnięte” do ogólnodostępnego układu drogowego, który już dziś jest sparaliżowany funkcjonowaniem KZD Anikino. Uwaga ta ma szczególne znaczenie w kontekście zapisu §14, ust.8 pkt 1), gdzie nie gwarantuje się, że klienci KZD Anikino parkować będą jedynie na terenie własnym Anikino. Ponadto takie przeprowadzenie linii zabudowy musiałoby skutkować usunięciem drzew sąsiadujących z pasem drogowym ul. Niedużej (patrz załączniki do uwag składanych po pierwszym wyłożeniu do publicznego wglądu). Zwraca się również uwagę na fakt, iż to właśnie poprzez ul. Niedużą przebiega główny ciąg pieszy z węzła Jana Pawła II/Meissnera w głąb osiedla. Ze względu na powyższe dostosowanie linii zabudowy po wschodniej stronie ul. Niedużej (ul. Nieduża 4) i budynku Nieduża zlokalizowanego pod tym adresem, ul. Niedużej.			MW/ U.5		Ad.37 nieuwzględniona	Ad.37 Wzdłuż ul. Niedużej ustalono nieprzekraczalną linię zabudowy, a nie jak wskazano w uwadze linię obowiązującą. Miejsca postojowe przy ul. Niedużej mogą być użytkowane jak dotychczas. Natomiast w przypadku przekształcenia terenu zgodnie z ustaleniami projektu planu, dla nowych inwestycji będą obowiązywały wskaźniki miejsc parkingowych ustalone w tym projekcie, zgodnie z zapisem w brzmieniu: miejsca parkingowe samochodów osobowych i miejsca postojowe rowerów dla potrzeb danego obiektu należy lokalizować i bilansować w obrębie działki budowlanej objętej projektem zagospodarowania terenu albo zgłoszeniem. Odnosnie ustalenia §14, ust.8 pkt 1 wyjaśnia się iż dotyczy ono nowobudowanych lub rozbudowywanych obiektów, oraz że należy go rozumieć razem z przepisem §14, ust.8 pkt 6, który został przytoczony powyżej. Ponadto, zgodnie z ustaloną w projekcie planu zasadą: podczas realizacji zagospodarowania terenów obowiązuje maksymalnie możliwa ochrona zieleni istniejącej, szczególnie poprzez zachowanie i wkomponowanie w projekt zagospodarowania terenu (w tym zieleni parkowej, zieleni skwerów i zieleńców osiedlowych oraz zieleni towarzyszącej ciągom komunikacyjnym lub obiektom użyteczności publicznej).
70			38.Zwraca się uwagę na brak oznaczeń wiat śmietnikowych w rysunku planu. Ta sytuacja w kontekście zapisów ustaleń dla poszczególnych terenów może w okresie obowiązywania takiego planu uniemożliwić wszelkie prace budowane związane z tymi wiatami, które wymagałyby decyzji pozwolenia na budowę.	Cały obszar planu				Ad.38 nieuwzględniona	Ad. 38 Uwaga nieuwzględniona, gdyż nie ma potrzeby oznaczania na rysunku projektu planu wiat śmietnikowych, gdyż zgodnie z zapisami projektu planu mogą one nadal funkcjonować. Ponadto zgodnie z zapisami projektu planu wiaty śmietnikowe mogą być remontowane, przebudowywane oraz odbudowywane. Ponadto zgodnie z zapisami §16 w przeznaczeniu poszczególnych terenów mieści się zielen towarzysząca oraz obiekty i urządzenia budowlane zapewniające ich prawidłowe funkcjonowanie.

10	71.	8.11.2016	[...]*	1.Żąda natychmiastowego zaprzestania prowadzenia działań zmniejszających wartość działki. Wnosi aby teren ten można było zabudowywać pod działalność komercyjną, a na górnych kondygnacjach pod usługi lub mieszkania.	39/4	4 Śródmieście	ZP.14		Ad.1 nieuwzględniona	Odnośnie działki nr 39/4 przy ul. Meissnera została złożona uwaga w trakcie pierwszego wyłożenia do publicznego wglądu projektu planu. Została ona uznana za zasadną i po przeprowadzeniu ponownych analiz istniejących uwarunkowań we wskazanym obszarze została uwzględniona częściowo w zakresie północnej części działki nr 39/4, na której wyznaczono Teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej oznaczonej symbolem MW.26. Uwaga nieuwzględniona w pozostałej części działki nr 39/4, która pozostaje przeznaczona pod Teren zieleni urządzonej ZP.14 o podstawowym przeznaczeniu pod skwery, zieleńce, ogrody i zieleń towarzyszącą obiektom budowlanym. Ochrona terenów istniejącej zieleni przed zabudową i zainwestowaniem jest jednym z zapisanych w planie celów i jest realizacją zapisów Studium, którego ustalenia są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych.
	72			2.W związku z brakiem sprecyzowania rozwiązań dotyczących linii metra proszę o wskazanie sposobu oddziaływania metra na moją działkę,					Ad.2 nieuwzględniona	Ad.2. Projekt planu zakłada, że realizacja metra w przyszłości może nastąpić w terenie rezerwowanym pod drogi publiczne KDZT.2, który stanowi część pasa drogowego drogi klasy zbiorczej, znajdującej się w granicy sporządzanego planu. Na etapie wykonywania projektu realizacji metra zostaną zgodnie z przepisami prawa wykonane odpowiednie opracowania, w tym raport o oddziaływaniu inwestycji na środowisko, w którym zostanie określony zasięg i rodzaj oddziaływania na tereny sąsiednie.
	73			3.Określenie terenu zieleni w legendzie mapy za pomocą zielonych linii na białym jest mylące nie tylko dla przeciętnego Kowalskiego, ale również dla osoby zawodowo zajmującej się stosowaniem prawa.					Ad.3 nieuwzględniona	Ad.3 Podnoszone w uwadze oznaczenie strefy zieleni osiedlowej nie jest wadliwe i sprzeczne z przepisami obowiązującego prawa, gdyż zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r., §9 ust.4 - dopuszcza się stosowanie w projekcie rysunku planu uzupełniających i mieszanych oznaczeń barwnych i jednobarwnych. Ponadto wskazuje się, że na rysunku projektu planu znajduje się jedno jedyne takie oznaczenie – zielone ukośne pasy – i nie ma możliwości pomylenia go z innym oznaczeniem.
11.	74	08.11.2016	[...]*	Na terenie oznaczonym MW.26 mam pracownię cukierniczą i planuję w najbliższym czasie instalacje urządzeń wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych dla potrzeb mojego zakładu i nie wiem czy będzie to możliwe po wejściu w życie planu. W projekcie planu nie określono jakie będą warunki ich instalacji przez co nie wiem czy będzie to dla mnie opłacalne.			MW.26		nieuwzględniona	Wyjaśnia się, że kwestia odnawialnych źródeł energii regulowana jest przez przepisy odrębne tj. Ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii czy też Ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. Na mocy przepisów ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych znówelizowano ustawę planistyczną poprzez dodanie w art. 15 ustępu 4 w brzmieniu: <i>„Plan miejscowy przewidujący możliwość lokalizacji budynków umożliwia lokalizację urządzenia wytwarzającego energię z odnawialnych źródeł energii, wykorzystującego energię wiatru, o mocy nie większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii również w przypadku innego przeznaczenia terenu niż produkcyjne, chyba że ustalenia planu miejscowego zakazują lokalizacji takich urządzeń.”</i> Należy wskazać, że przepisy ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych stanowią, iż plan oraz studium obowiązujące w dacie wejścia w życie ustawy

										zachowują moc. Natomiast w przypadku otwartych procedur planistycznych stan prawny kształtuje się następująco: <i>do projektów planów miejscowych albo ich zmian oraz inwestycji realizowanych na podstawie ustaleń tych planów, w stosunku do których przed dniem wejścia w życie ustawy dokonano wyłożenia do publicznego wglądu, stosuje się przepisy dotychczasowe</i> (czyli pomijając przepisy ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych). Projekt planu został wyłożony do publicznego wglądu w okresie od 25 kwietnia 2016 r. do 25 maja 2016 r., w związku z powyższym nie ma potrzeby uzupełniania ustaleń projektu planu w tym zakresie.
12.	75	08.11.2016	[...]*	wnosi o: 1. zmianę przeznaczenia terenu oznaczonego w MPZP jako U.12 i włączenie tego terenu do jednostki oznaczonej jako MW.26 przy jednoczesnym ustaleniu maksymalnej wysokości budynków równej 36 m, wskaźnika intensywności zabudowy: 1,0 — 2,5, minimalnego wskaźnika pow. biologicznie czynnej: 50% wraz z dopuszczeniem lokalizacji parkingów podziemnych tj. na takim samym poziomie jaki ustalono w projekcie MPZP wyłożonym pierwotnie. Zauważyć przy tym należy, że zmiany dokonano na wniosek SM Ugorek, która nie jest właścicielem i nie sprawuje zarządu nad ww. działkami. W zarządzie spółdzielni jw. pozostają natomiast najwyższe budynki mieszkalne w okolicy (o wysokości około 36 m), do których należą budynki w najbliższym sąsiedztwie terenu U.12 i MW.26 tj. m.in.: bloki przy ul. Pilotów 24, 26 i 28 (teren MW.31 i MW.30) oraz bloki przy ul. Meissnera 4 i 6, a także wieżowce przy ul. Młyńskiej 2, 4, 6 oraz ul. Sadowki 5 (tereny MW.33, MW.34, MW.35 i MW.36). Zatem, budynek na terenie MW.26 o wysokości 25m tj. wysokości znacznie niższej niż otaczające budynki mieszkalne o wysokości około 36 m (nie licząc już wieżowca „Alma Tower” — wysokość 48m) będzie powodował dysonans (wyrwę) w ładzie przestrzennym tworzoną przez mieszkalne budynki wysokie stanowiące obudowę ulic przy rondzie Młyńskim.			U.12		Ad.1 nieuwzględniona	Ad.1 Podstawowym narzędziem realizacji polityki przestrzennej Gminy miejskiej Kraków są miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, których zadaniem jest w szczególności ustanowienie regulacji prawnych i standardów zapewniających jakość przestrzeni Miasta, ochronę interesów publicznych oraz warunki prawnoprzestrzenne rozwoju, w tym realizacji inwestycji. Plany miejscowe – jako akt prawa miejscowego – ustanawiają zasady kształtowania, zabudowy i zagospodarowania terenu. W dokumencie Studium zostały określone <i>główne kierunki zmian w strukturze przestrzennej</i> oraz <i>zasady realizacji funkcji podstawowych i dopuszczalnych</i>. Ponadto, w wydzielonych strukturalnych jednostkach urbanistycznych zostały wyznaczone także <i>standardy przestrzenne, wskaźniki zagospodarowania, zasady ochrony środowiska kulturowego i przyrodniczego, zasady kształtowania infrastruktury technicznej i układu komunikacyjnego oraz dopuszczalne zmiany parametrów zabudowy w planach miejscowych</i>. Należy jednak wskazać, iż w Studium określono skrajne, maksymalne i minimalne wartości poszczególnych parametrów i wskaźników, a w planach miejscowych są one doszczegóławiane w zależności od specyfiki danego obszaru. Po przeprowadzeniu ponownej analizy uwarunkowań przestrzennych przedmiotowego obszaru oraz w wyniku ważenia interesu publicznego i prywatnego przy rozpatrywaniu uwag mieszkańców, wniesionych do projektu planu wyłożonego do publicznego wglądu w dniach od 25 kwietnia 2016 r. do 25 maja 2016 r. ustalono iż obniżenie maksymalnej wysokości zabudowy w terenie MW.26 jest prawidłowe i wpisuje się w zasadę zachowania ładu przestrzennego w osiedlu, która stanowi podstawę działań planistycznych. O obniżenie maksymalnej wysokości zabudowy w terenie MW.26 postulowała między innymi Rada i Zarząd Dzielnicy III Prądnik Czerwony.

76		2. doprowadzenie do zgodności projektu tekstu uchwały MPZP z rysunkiem MPZP w zakresie strefy zieleni osiedlowej. W §12 pkt 9 na stronie 10 tekstu uchwały stwierdzono cyt. „wyznacza się strefę zieleni osiedlowej” podczas gdy na rysunku planu nie wyznaczono granic tej strefy. Zatem oznaczenie ww. strefy jest nieprecyzyjne i nie pozwala, ani na określenie powierzchni tej strefy, ani na odwzorowanie jej na mapie do celów projektowych. Na domiar złego w tekście uchwały nie zdefiniowano pojęcia strefy zieleni osiedlowej”, a pojęcie takie nie występuje w przepisach obowiązującego prawa, przez co niemożliwym jest wyznaczenie tej strefy na podstawie przepisów odrębnych	Cały obszar planu		Ad.2 nieuwzględniona	Ad.2 Na rysunku projektu planu prawidłowo i jednoznacznie oznaczono granice strefy zieleni osiedlowej. Granica tej strefy w legendzie oznaczona jest za pomocą zielonego szrafu, a jej granica oznaczona została cienką zieloną obwódką, która znajduje się zarówno w legendzie jak i na rysunku projektu planu. Ponadto wyjaśnia się, że nie ma potrzeby definiowania pojęcia strefy zieleni osiedlowej, gdyż jest to pojęcie jasne i czytelne. Strefa ta została jednoznacznie wskazana na rysunku projektu planu, a ustalenia dla niej zawarte są w części tekstowej projektu planu § 12 pkt 9.
77		3. wnosimy o oznaczenie cyt. „strefy zieleni osiedlowej” w sposób nie będący sprzeczny z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U.2003.64.1587), w którym oznaczenie wskazane na rysunku MPZP jako strefa zieleni osiedlowej tj. „kreskowanie jasnozielone na tle w kolorze odpowiednim do przeznaczenia” oznacza obszary zagrożone powodzią (oznaczenie literowe: ZZ). Powyżej „kolor oznaczenia na projekcie rysunku planu” obszarów zagrożonych powodzią z załącznika nr I do ww. rozporządzenia (zestawienie tabelaryczne L.p. 5.6 opisane jako cyt. „kreskowanie jasnozielone na tle w kolorze odpowiednim do przeznaczenia”), które jest identyczne z oznaczeniem strefy zieleni osiedlowej użytym w rysunku MPZP. Zauważyć w tym miejscu należy, że w kontekście nadrzędności Ustaw i rozporządzeń wydanych na ich podstawie nad prawem lokalnym, zastosowane w MPZP oznaczenie dla strefy zieleni osiedlowej oznacza obszary zagrożone powodzią, a takie zagrożenie w miejscach wskazanych na rysunku planu nie istnieje;	Cały obszar planu		Ad.3 nieuwzględniona	Ad.3 Podnoszone w uwadze oznaczenie strefy zieleni osiedlowej nie jest wadliwe i sprzeczne z przepisami obowiązującego prawa, gdyż zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r., §9 ust.4 - dopuszcza się stosowanie w projekcie rysunku planu uzupełniających i mieszanych oznaczeń barwnych i jednobarwnych. Przytoczone w uwadze oznaczenie obszarów zagrożonych powodzią ZZ – kreskowanie jasnozielone na tle w kolorze odpowiednim do przeznaczenia różni się kierunkiem pochylenia szrafu i jest odmienne od oznaczenia zastosowanego w projekcie planu. Ponadto wskazuje się że na rysunku projektu planu znajduje się jedno jedyne takie oznaczenie – zielone ukośne pasy – i nie ma możliwości pomylenia go innym oznaczeniem.
78		4. doprowadzenie do zgodności tekstu projektu uchwały z rysunkiem MPZP w zakresie obowiązującej linii zabudowy. W §4 ust. 1 pkt 8 na stronie 2 zawarto definicję obowiązującej linii zabudowy, przez którą należy rozumieć cyt. „linię, na której wymaga się obowiązkowo usytuowania elewacji noworealizowanych budynków (...)., W projekcie rysunku MPZP takie linie nie występują, gdyż praktycznie wszystkie linie oznaczone graficznie jako linie nieprzekraczalne, zostały narysowane dokładnie po elewacjach istniejących budynków, co uniemożliwia usytuowanie elewacji budynków innych niż istniejące. Ponadto, w przypadku odbudowy budynku, powyższy sposób wyznaczenia obowiązującej linii zabudowy, w sposób nieuprawniony ogranicza konstytucyjnie chronione prawo własności, poprzez nakazywanie konkretnej formy geometrycznej elewacji zadniej budynku, która pozostaje bez wpływu na ład przestrzenny, o którym mowa w stosownej ustawie;	Cały obszar planu		Ad.4 nieuwzględniona	Ad.4 Uwaga nieuwzględniona. Na rysunku projektu planu zostały wyznaczone zarówno nieprzekraczalne linie zabudowy jak i obowiązujące linie zabudowy. Kwestionowana w uwadze obowiązująca linia zabudowy dotyczy istniejących budynków objętych granicami obszaru podlegającego rehabilitacji zabudowy blokowej osiedli i ma na celu wyeliminowanie możliwości rozbudowy tych budynków, z zastrzeżeniami ustalonymi w projekcie planu, oraz uniemożliwienie lokalizacji nowej zabudowy. Przedmiotowe ustalenie graficzne jest spójne z ustaleniami tekstowymi § 12 pkt 1 i jest ich potwierdzeniem na rysunku projektu planu. Istniejące budynki stanowią integralną część układów kompozycyjnych osiedli, które należy rozumieć jako przestrzenne założenie urbanistyczno – architektoniczne, zawierające zespoły budowlane, pojedyncze budynki oraz formy zaprojektowanej zieleni rozmieszczone w układzie ulic, tworzące całość kompozycyjną i funkcjonalną. Układy kompozycyjne osiedli podlegają ochronie i w związku z tym nie wprowadza się możliwości zmiany ich

								charakteru. W związku z obawami zawartymi w uwadze, iż ustalenia planu ograniczą możliwości odbudowy istniejących budynków, wyjaśnia się, że zgodnie z definicją zawartą przepisach odrębnych odbudowa to odtworzenie obiektu budowlanego w całości lub części o wymiarach obiektu zniszczonego lub uszkodzonego – w dotychczasowym miejscu. Dlatego w projekcie planu ustalono obowiązującą linię zabudowy, zakaz rozbudowy i nadbudowy istniejących obiektów aby zachować pierwotne gabaryty obiektów i dzięki temu chronić układ kompozycyjny osiedli. Należy wskazać, że na rysunku projektu planu obowiązująca linia zabudowy została wyznaczona również w Terenach MW/U.3 czy MW/U.5 przy ul. Łąkowej oraz wzdłuż ulicy Pilotów w celu utworzenia zabudowy pierzejowej. Zatem nieuprawnione jest twierdzenie zawarte w uwadze, że obowiązujące linie zabudowy na rysunku projektu planu zostały wrysowanie jedynie dokładnie po elewacjach istniejących budynków.
79			5. doprowadzenie do zgodności MPZP ze studium w zakresie lokalizacji metra w terenie KDZT.2 poprzez uzupełnienie treści projektu planu o zapisu odnoszące się do zasad lokalizacji w przestrzeni publicznej infrastruktury związanej z planowaną linią metra W studium (plansza K4) przewidziano lokalizację linii metra na terenie objętym procedowanym planem miejscowym oraz usytuowanie stacji metra w rejonie ronda Młyńskiego a także linię tramwajową. Natomiast w MPZP nie zawarto żadnych ustaleń dotyczących możliwości budowy metra oraz obiektów towarzyszących linii metra biegnącej wzdłuż osi KDZT.2. Zauważyć należy, że budowa stacji metra wymaga wykonania szeregu obiektów budowlanych (zejścia do stacji, windy, szyby wentylacyjne i oddymiające itp.), których lokalizacja i parametry powinny być określone w MPZP, również z uwagi na wskazaną w studium konieczność zapewnienia reprezentacyjnego charakteru przestrzeni publicznej w rejonie Ronda Młyńskiego;			KDZT.2		Ad. 5 nieuwzględniona Ad.5 Ustalenia projektu planu w zakresie przewidywanej lokalizacji linii metra z podziemną stacją metra, stanowiącą całość techniczno – użytkową wraz z niezbędnymi obiektami budowlanymi są wystarczające, gdyż w §36 ust.3 ustalono iż w terenie KDZT.2 dopuszcza się umieszczenie tras komunikacji szynowej (nadziemnej i podziemnej) wraz z obiektami inżynierskimi, urządzeniami i instalacjami, służącymi do prowadzenia i obsługi ruchu. Projekt planu zakłada, że realizacja metra w przyszłości może nastąpić w terenie rezerwowanym pod drogi publiczne KDZT.2, który stanowi część pasa drogowego drogi klasy zbiorczej, znajdującej się w granicy sporządzanego planu. Dodatkowo należy wyjaśnić, że przebieg metra nie jest ostatecznie przesądzony, gdyż zgodnie z zapisem Studium „<i>Wniesiona na załączniku K4 treść graficzna, dotycząca planowanych lokalizacji tras, przystanków i stacji postojowych metra, stanowi treść informacyjną. Dopuszcza się modyfikacje wstępnego przebiegu linii metra, proponowanego w zakresie wynikającym z przyjętych kryteriów funkcjonalno-ruchowych.</i>” Ponadto dla przestrzeni publicznej jaką stanowią ulice Meissnera i Młyńska ustalono wymagania w §10.
80			6. doprowadzenie do zgodności ze studium prognozy oddziaływania na środowisko poprzez uwzględnienie oddziaływania na środowisko linii metra przewidzianej w studium w terenie KDZT.2. W prognozie oddziaływania na środowisko sporządzonej w trakcie procedury planistycznej i wyłożonej do publicznego wglądu łącznie z projektem MPZP, nie uwzględniono w żadnym zakresie planowanej lokalizacji linii tramwajowej w ciągu ul. Meissnera (teren KDZT.2). Nie określono również jakichkolwiek oddziaływań na środowisko planowanej linii tramwajowej, a także nie określono odpowiednich warunków, które będą. przeciwdziałały znaczącym negatywnym zmianom w środowisku. Prognoza nie zawiera w tym zakresie odpowiednich rozwiązań mających na celu zapobieganie,					Ad. 6 nieuwzględniona Ad.6 Dla przedsięwzięcia p.n. Budowa linii tramwajowej KST etap IV (ul. Meissnera-Mistrzejowice), które częściowo może być lokalizowane w obszarze przedmiotowego projektu planu miejscowego, prowadzone jest od kwietnia 2015 roku postępowanie w zakresie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W jego ramach przeprowadzana jest ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w tym zapewniony jest również udział społeczeństwa. Informacja dotycząca prognozowanego oddziaływania projektowanej linii tramwajowej, w pełnym zakresie, dostępna jest w ramach tegoż postępowania. Na stan obecny nie jest ono zakończone. Projekt planu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko, w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, był dwukrotnie opiniowany przez właściwe organy tzn. Regionalnego

			ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu. W szczególności nie określono przypuszczalnego oddziaływania akustycznego, oddziaływania w zakresie drgań i wibracji, co budzi wątpliwości mając na uwadze okoliczność bezpośredniego sąsiedztwa terenu KDZT.2 z terenami przeznaczonymi pod zabudowę mieszkalną wielorodzinną oraz usługową. Nie zostały także zawarte jakiejkolwiek analizy dotyczące oddziaływania elektromagnetycznego związanego przede wszystkim z lokalizacją trakcji tramwajowej. Brak wykonania odpowiednich badań w tym zakresie jest o tyle niezrozumiałe, że analiza treści prognoz oddziaływania na środowisko sporządzonych w ramach procedur planistycznych dotyczących innych planów miejscowych sporządzonych na terenie Miasta Krakowa, w których przewidziana została budowa linii tramwajowej, wykazała, że inne prognozy zawierają istotne analizy w tym zakresie. Także na załączniku graficznym do Prognozy nie uwzględniono planowanej lokalizacji linii tramwajowej na terenie oznaczonym symbolem KDZT.2;						Dyrektora Ochrony Środowiska i Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego. Oba te organy nie kwestionowały zawartości i treści prognozy.
81			7. doprowadzenie do zgodności MPZP ze studium poprzez wprowadzenie ustaleń dotyczących kształtowania reprezentacyjnej przestrzeni publicznej wzdłuż ul. Meissnera i ul. Młyńskiej jako głównej osi kompozycyjnej. Zgodnie z ustaleniami obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa, do podstawowych celów zmian w jednostce urbanistycznej nr 27 (Ugorek) należy m. in. tworzenie reprezentacyjnej przestrzeni publicznej o charakterze komunikacyjno— rekreacyjnym jako głównej osi kompozycyjnej w jednostce wzdłuż ul. Janusza Meissnera i ul. Młyńskiej. W tym miejscu należy zauważyć, że analizowany projekt planu nie zawiera żadnych szczególnych uregulowań zmierzających do utworzenia określonej w Studium reprezentacyjnej przestrzeni publicznej wzdłuż ul. Janusza Meissnera i ul. Młyńskiej. Zawarte w 5 10 projektu planu standardowe zapisy odnoszące się do kształtowania przestrzeni publicznych (stosowane powszechnie we wszystkich planach miejscowych) należy uznać za niewystarczające dla wypełnienia wskazań zawartych w studium. Zapisy te mają bowiem charakter niezwykle ogólny i odnoszą się generalnie do wszystkich przestrzeni publicznych objętych ustaleniami projektu planu a nie do przestrzeni wskazanych w studium jako przestrzenie reprezentacyjne;	Rejon Ronda Młyńskiego			Ad. 7 nieuwzględniona	Ad.7 Dokument Studium wskazuje jako kierunki zmian w strukturze przestrzennej w jednostce 27 Ugorek: Tworzenie reprezentacyjnej przestrzeni publicznej o charakterze komunikacyjno- rekreacyjnym jako głównej osi kompozycyjnej w jednostce wzdłuż ul. Meissnera i ul. Młyńskiej. Projekt planu w tym zakresie jest zgodny z ustaleniami Studium jako dokumentu określającego kierunki zmian w zagospodarowaniu przestrzennym. Pas terenu zarezerwowany pod KDZT.2 – ul. Meissnera i ul. Młyńską znajduje się jedynie częściowo w granicach obszaru objętego projektem planu. Jednakże wprowadzono do projektu planu elementy mające na celu utworzenie tam przestrzeni o charakterze komunikacyjno- rekreacyjnym. Wprowadzono przebieg głównej trasy rowerowej. Wzdłuż ulic Meissnera i Młyńskiej wyznaczono tereny zieleni ZP.1, ZP.2, ZP.4, ZP.7, ZP.11,ZP.14 i ZP.15, poddając analizie każdy jej skrawek. Tereny zielone wzdłuż ulic Meissnera i Młyńskiej mają za zadanie podkreślić ich reprezentacyjny charakter w postaci m.in. skwerów, zieleńców. W projekcie planu zakazano lokalizacji obiektów tymczasowych, które mogłyby zaburzyć jakość przestrzeni tych ulic. Zakazano lokalizacji wielkogabarytowych obiektów reklamowych, które stoją w opozycji do wymagań ładu przestrzennego. Ponadto ustalono nakaz uporządkowania poprzez sukcesywną przebudowę i remont elementów wyposażenia, nakaz realizacji i utrzymania zieleni urządzonej oraz nakaz realizacji oświetlenia i wyposażenia w obiekty małej architektury, przy czym określono również kolorystkę obiektów. Wyjaśnia się że ustalenia planu miejscowego są jedynie instrumentem, pozwalającym na działanie poprzez prowadzenie robót budowlanych i porządkujących. Dopiero realizacja ustaleń planu miejscowego może doprowadzić do stworzenia reprezentacyjnej przestrzeni publicznej.	

	82			8. doprowadzenie tekstu MPZP do zgodności z art. 15 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, poprzez wskazanie ustaleń planu dotyczących zasad lokalizacji urządzeń wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych. Zgodnie z treścią ww. przepisu plan miejscowy powinien przewidywać możliwość lokalizacji budynków wyposażonych w urządzenia wytwarzającego energię z odnawialnych źródeł energii, wykorzystującego energię wiatru, o mocy nie większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii również w przypadku innego przeznaczenia terenu niż produkcyjne, chyba że ustalenia planu miejscowego zakazują lokalizacji takich urządzeń;	Cały obszar planu		Ad. 8 nieuwzględniona	Ad.8 Na mocy przepisów ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych znowelizowano ustawę planistyczną poprzez dodanie w art. 15 ustępu 4 w brzmieniu: <i>„Plan miejscowy przewidujący możliwość lokalizacji budynków umożliwia lokalizację urządzenia wytwarzającego energię z odnawialnych źródeł energii, wykorzystującego energię wiatru, o mocy nie większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii również w przypadku innego przeznaczenia terenu niż produkcyjne, chyba że ustalenia planu miejscowego zakazują lokalizacji takich urządzeń.”</i> Należy wskazać, że przepisy ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych stanowią, iż plan oraz studium obowiązujące w dacie wejścia w życie ustawy zachowują moc. Natomiast w przypadku otwartych procedur planistycznych stan prawny kształtuje się następująco: <i>do projektów planów miejscowych albo ich zmian oraz inwestycji realizowanych na podstawie ustaleń tych planów, w stosunku do których przed dniem wejścia w życie ustawy dokonano wyłożenia do publicznego wglądu, stosuje się przepisy dotychczasowe</i> (czyli pomijając przepisy ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych). Projekt planu został wyłożony do publicznego wglądu w okresie od 25 kwietnia 2016 r. do 25 maja 2016 r., w związku z powyższym nie ma tu zastosowania przepis ustawy z dnia 20 maja 2016 r.

	83			9. doprecyzowanie zasad lokalizacji urządzeń reklamowych określonych w §7 ust. 7 pkt 5 lit. b tiret 3 oraz w §7 ust. 7 pkt 5 lit. c na stronie 7. Zauważyć należy, że w tekście uchwały nie sprecyzowano maksymalnego natężenia światła jakie może być emitowane przez urządzenia reklamowe. Ponadto dopuszczono usytuowanie nazw własnych na obiektach usługowych bez sprecyzowania wymiarów tych urządzeń i natężenia światła jakie może być przez nie emitowane;	Cały obszar planu		Ad. 9 nieuwzględniona	Ad.9 W projekcie planu dopuszczono umieszczenie nazw własnych, będących charakterystyczną nazwą, na obiektach usługowych, na elewacji budynków powyżej linii parteru, takich jak np. „Kino Ugorek”, DH „Hermes”. Przykłady takich nazw zostały podane w celu jednoznacznego określenia intencji zastosowanego ustalenia – zachowania tożsamości miejsca. Z ustaleń projektu planu wynika, że nie mogą to być obiekty wielkogabarytowe, które zostały zdefiniowane w §4 ust.1 pkt 17 tekstu ustaleń projektu planu. Odnosząc się do zapisu §7 ust. 7 pkt 5 lit. b tiret 3 należy stwierdzić, że nie ma potrzeby precyzowania maksymalnego natężenia światła, gdyż przyjęte zapisy wykluczające stosowanie projekcji świetlnych i elementów ruchomych światła o zmieniającym się natężeniu i zmiennej barwie: błyskowego lub pulsującego pozwalają na indywidualne dopasowanie zastosowanego światła do potrzeb. Ustalenie w projekcie planu zasad kształtowania elewacji jest wskazaniem dla projektantów i architektów i od nich zależy przyszła estetyka elewacji budynków.
	84			10. usunięcie niezgodność MPZP ze Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Krakowa (jednostka urbanistyczna nr 27, w której zawiera się cały teren objęty MPZP) w zakresie różnicy powierzchni terenu oznaczonego w jako MW. Zauważyć należy, że cały obszar objęty niniejszym MPZP znajduje się na terenie oznaczonym w Studium jako MW. Zgodnie natomiast z załącznikiem nr 4 do Uchwały Nr CXII/1700/14 Rady Miasta Krakowa z dnia 9 lipca 2014 r. pn. Zmiana Studium	Cały obszar planu		Ad. 10 nieuwzględniona	Ad.10 Wyjaśnia się, że z zacytowanego w uwadze zapisu dokumentu Studium Tom III Wytyczne do planów miejscowych rozdział III.1.2. ust. 6 i 7 cyt. „ <i>Wskazany w poszczególnych strukturalnych jednostkach urbanistycznych dla terenów o różnych funkcjach udział funkcji dopuszczalnej w ramach funkcji podstawowej można zrealizować w planach miejscowych: poprzez wyznaczenie terenu zgodnego z funkcją dopuszczalną albo poprzez ustalenie przeznaczenia uzupełniającego, towarzyszącego przeznaczeniu</i> ”

			Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego miasta Krakowa Tom III Wytyczne do planów miejscowych rozdział III.1.2. ust. 6 i 7 cyt. „Wskazany w poszczególnych strukturalnych jednostkach urbanistycznych dla terenów o różnych funkcjach udział funkcji dopuszczalnej w ramach funkcji podstawowej można zrealizować w planach miejscowych: poprzez wyznaczenie terenu zgodnego z funkcją dopuszczalną albo poprzez ustalenie przeznaczenia uzupełniającego, towarzyszącego przeznaczeniu podstawowemu - jednakże suma powierzchni tak wyznaczonych terenów nie może przekraczać wskaźnika funkcji dopuszczalnej, wskazanego w studium a odnoszącego się do powierzchni całego terenu o określonej funkcji zagospodarowania; 7. W przypadku wydzielenia funkcji dopuszczalnej z wyznaczonej kategorii terenu, udział tej funkcji dopuszczalnej nie może przekroczyć wielkości 50 % powierzchni wydzielonego terenu”. W bilansie terenu zamieszczonym na rysunku planu, tereny MW stanowią mniej niż 50% powierzchni wydzielonego terenu. Zauważyć przy tym należy, że tereny oznaczone w MPZP jako MW/U i MN/MW nie powinny być zaliczone do terenów MW, gdyż z uwagi na konstrukcję logiczną zapisów tekstu MPZP, dotyczących terenów MW/U §28 ust. 1 na stronie 20 oraz dotyczących terenów MN/MW §8 ust. 1 na stronie 17, gdzie użyto łącznika „lub”, który stanowi alternatywę łączną pozwalającą na danym terenie w całości zrealizować zabudowę inną niż mieszkalna wielorodzinna. Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, że tereny mieszkaniowe wielorodzinne stanowią jedynie 46,51 % terenu objętego MPZP. Ponadto wskazać należy, że w terenach MW (MW.1, MW.2, MW.3, MW.4, MW.5, MW.6, MW.11 - MW.16, MW.30, MW.31, MW.33 — MW.38) gdzie linię zabudowy ustalono po obrysie budynków istniejących i wskazano strefę zieleni osiedlowej (a zgodnie z ww. rozporządzeniem obszary zagrożone powodzią) rzeczywista powierzchnia terenów MW jest znacznie niższa, niż wskazana w zestawieniu i wynosi praktycznie tyle, co powierzchnia zabudowy istniejących budynków ograniczonych obowiązującą linią zabudowy. Szczęólnego podkreślenia wymaga fakt, że ustalenie obowiązującej linii zabudowy po obrysie istniejącego budynku stanowi - przy jednoczesnym braku możliwości realizacji garaży - faktyczny zakaz nowej zabudowy, jak również zakaz odbudowy budynków zniszczonych zdarzeniami losowymi (dotyczy terenów MW.1 — MW.6, MW.8, MW.10 - MW.16). Mając na uwadze powyższe, tereny: MW.7, MW.9, MW.25, MW.29, nie stanowią terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, gdyż zgodnie z rozdz. II §7 ust. 4 pkt 1 w zw. z §20 ust. 1 — 3 MPZP obowiązuje na nich faktyczny zakaz zabudowy zdefiniowany poprzez brak możliwości realizacji parkingów, a co za tym idzie brak możliwości wybudowania budynków zgodnych z rozdz. II §14 ust. 7 pkt 1 lit b MPZP.			<i>podstawowemu - jednakże suma powierzchni tak wyznaczonych terenów nie może przekraczać wskaźnika funkcji dopuszczalnej, wskazanego w studium a odnoszącego się do powierzchni całego terenu o określonej funkcji zagospodarowania; 7. W przypadku wydzielenia funkcji dopuszczalnej z wyznaczonej kategorii terenu, udział tej funkcji dopuszczalnej nie może przekroczyć wielkości 50 % powierzchni wydzielonego terenu”, jednoznacznie wynika, że bilansowanie o którym mowa w uwadze powinno odnosić się do całego obszaru strukturalnej jednostki urbanistycznej, a nie jak to wskazano w treści uwagi do obszaru objętego planem. Obszar objęty granicami sporządzanego planu „Ugorek – Fiołkowa” obejmuje tylko fragment jednostki urbanistycznej UGOREK oznaczonej w dokumencie Studium nr 27.</i> W związku z obawami zawartymi w uwadze, iż ustalenia planu ograniczą możliwości odbudowy istniejących budynków, wyjaśnia się, że zgodnie z definicją zawartą w przepisach odrębnych odbudowa to odtworzenie obiektu budowlanego w całości lub części o wymiarach obiektu zniszczonego lub uszkodzonego – w dotychczasowym miejscu. Dlatego w projekcie planu ustalono obowiązującą linię zabudowy, zakaz rozbudowy i nadbudowy istniejących obiektów aby zachować pierwotne gabaryty obiektów i dzięki temu chronić układ kompozycyjny osiedli. Jednocześnie wyjaśnia się, że zgodnie z §14 ust.8 nie ustala się wymogu zapewnienia miejsc parkingowych w przypadku wykonywania robót budowlanych polegających na przebudowie, remoncie i odbudowie oraz rozbudowie w zakresie docieplenia lub wykonania szybów windowych i zewnętrznych klatek schodowych, pochylni i ramp dla niepełnosprawnych. Odnosnie wskazanych w uwadze terenów MW.7, MW.9, MW.25, MW.29, stanowiących wg wnoszących uwagę, tereny bez możliwości zabudowy , wyjaśnia że jedynie w Terenie MW.29 ustalono zakaz lokalizacji parkingów i garaży nadziemnych i podziemnych, natomiast w pozostałych wymienionych terenach można je realizować. Zgodnie z zapisami §14 ust. 8 pkt 5 „miejsca parkingowe należy wykonać jako naziemne lub podziemne”. Ponadto należy wskazać że nie istnieje w projekcie planu §14 ust. 7 pkt 1 lit b .gdyż §14 ust. 7 nie posiada „punktów” i „liter”.
	85		11. doprowadzenie do zgodności MPZP ze studium w zakresie rewitalizacji i rehabilitacji osiedli mieszkaniowych Ugorek, poprzez wprowadzenie zapisów planu zapewniających faktyczną możliwość rewitalizacji ww. osiedli. Mając na uwadze fakt, że MPZP planuje rewitalizację terenów mieszkaniowych, która z definicji powinna oznaczać polepszanie warunków życia mieszkańców, niezrozumiałym jest dla nas fakt ograniczenia możliwości dobudowy do	Cały obszar planu		Ad.11 Rehabilitacja obszarów zabudowy blokowej osiedli mieszkaniowych posiada szczególne znaczenie dla odnowy Krakowa, będąc ważnym składnikiem rewitalizacji Miasta. Rewitalizacji rozumianej jako skoordynowany proces prowadzony przez władzę samorządową, społeczność lokalną i innych uczestników. Na proces ten składają się działania będące elementem polityki rozwoju i mające na celu przeciwdziałanie degradacji przestrzeni zurbanizowanej i zjawiskom

			istniejących budynków obiektów podnoszących ich standard takich jak: ogrody zimowe, dodatkowe windy, świetlice dla potrzeb mieszkańców konkretnych budynków czy chociażby kameralne strefy odnowy biologicznej z otwarciem na zrewitalizowaną zieleni osiedlową. Zatem stwierdzić należy, że ustalenia planu w zakresie rehabilitacji zabudowy blokowej są wadliwe i sprzeczne z celami programu rehabilitacji zabudowy. Należy bowiem zauważyć, że ustalenia planu dążą nie tyle do rehabilitacji zabudowy blokowej (rozumianej jako dostosowanie zabudowy do zmieniających się potrzeb mieszkańców), ale do jej zachowania-w stanie niezmienionym przez najbliższe kilkadziesiąt lat, tak jakby zabudowa blokowa posiadała wartość zabytkową, którą należy objąć daleko idącą ochroną przed jakimikolwiek przeobrażeniami. Dlatego też wnosimy o zrewidowanie założeń dotyczących zasad rehabilitacji zabudowy blokowej oraz dopuszczenie dalej idących przeobrażeń tych terenów przy uwzględnieniu zmieniających się potrzeb mieszkańców zabudowy blokowej powstałej w zupełnie innych warunkach społeczno-gospodarczych. W szczególności wnosimy o dopuszczenie na tym terenie możliwości budowy miejsc parkingowych w formie garaży podziemnych (co wyeliminowałoby narastający problem braku miejsc parkingowych na tych terenach). kuriozalnym wydaje się natomiast brak możliwości realizacji nowych ścieżek dla pieszych w strefie zieleni osiedlowej (12 pkt O lit. a — c), które prowadzić powinny do nowopowstałych obiektów małej architektury takich jak place zabaw, miejsca rekreacji czy altany wypoczynkowe. Reasumując powyższe zauważyć należy, że w oparciu o zapisy projektu MPZP nie jest możliwa rewitalizacja osiedli mieszkaniowych objętych planem na wzór przedsięwzięć znanych z krajów Europy zachodniej, gdyż zapisy planu uniemożliwiają przebudowę i rozbudowę budynków a także rozwiązanie problemu deficytu miejsc parkingowych poprzez realizację parkingów podziemnych. Poniżej zamieszczono ilustrację obrazującą zrewitalizowane osiedle mieszkaniowe w zestawieniu ze stanem budynków sprzed rewitalizacji. Niestety, tak rozumiana rewitalizacja osiedli mieszkaniowych Ugorek (przewidziana w studium) nie będzie możliwa do zrealizowania po wejściu w życie MPZP w kształcie wyłożonym do publicznego wglądu. Wnosimy o uwzględnienie powyższych uwag w całości. Równocześnie ze względu na istotne znaczenie kwestii będących przedmiotem złożonych uwag, wnosimy o ich indywidualne rozpatrzenie oraz o wyczerpujące uzasadnienie podjętych przez organ decyzji. Uwaga zawiera obszerne uzasadnienie.				kryzysowym, pobudzanie rozwoju i zmian jakościowych poprzez wzrost aktywności społecznej i gospodarczej oraz poprawę środowiska. Na proces rehabilitacji zabudowy blokowej osiedli składają się działania w sferze społecznej, ekonomicznej, środowiskowej, technicznej oraz architektoniczno – przestrzennej. Plan miejscowy jest jednym z narzędzi umożliwiających rozpoczęcie procesu przywracania osiedlom pierwotnych wartości funkcjonalno-przestrzennych i społecznych oraz dostosowanie ich do współczesnych standardów cywilizacyjnych. Podstawowym celem programu rehabilitacji zabudowy blokowej jest poprawa jakości życia mieszkańców na obszarach zabudowy blokowej osiedli. Jednym z głównych problemów mieszkańców osiedla Ugorek i Olsza II, jest obawa przed dogęszczaniem zabudowy, kosztem zieleni osiedlowej. Dlatego w projekcie planu zakazano lokalizacji nowej zabudowy w obszarze tych osiedli. Natomiast dopuszczone są roboty budowlane polegające na poprawieniu komfortu życia mieszkańców, takie jak: przebudowa i remont, a także rozbudowy w zakresie docieplenia lub wykonania szybów windowych i zewnętrznych klatek schodowych, pochylni i ramp dla niepełnosprawnych. Wprowadzono również zapisy uniemożliwiające wprowadzenia nieestetycznych materiałów wykończeniowych elewacji budynków oraz zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych z niewielkimi wyjątkami. Odnosnie rozwiązań związanych z parkowaniem samochodów, zgodnie z wnioskami mieszkańców, wskazano tereny KU.1 – KU.15 w których mogą być lokalizowane podziemne i naziemne garaże i parkingi wielopoziomowe. Projekt planu wraz ustaleniami dotyczącymi rehabilitacji obszarów zabudowy blokowej uzyskał opinię Miejskiej Komisji Urbanistyczno Architektonicznej i wszystkie wymagana opinie i uzgodnienia.
--	--	--	---	--	--	--	--

* Wyłączenie jawności w zakresie danych osobowych; na podstawie art. 1 i 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t. j. Dz. U. z 2016 r. poz. 922); jawność wyłączył Stanisław Prochwicz, inspektor w Biurze Planowania Przestrzennego UMK.

Wyjaśnienia uzupełniające:

1. *Przywołane w niniejszym załączniku zapisy projektu uchwały w sprawie uchwalenia planu (m.in. numeracja rozdziałów, paragrafów, ustępów i punktów, a także ich redakcja) pochodzą z edycji projektu planu wyłożonego do publicznego wglądu.*
2. *Zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym rozstrzygnięcie o nieuwzględnieniu uwag nie podlega zaskarżeniu do sądu administracyjnego.*
3. *Ileokroć w treści niniejszego załącznika jest mowa o:*
 - *Studium - należy przez to rozumieć Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa,*
 - *planie - należy przez to rozumieć sporządzany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obszaru „Ugorek - Fiołkowa”,*
 - *ustawie - należy przez to rozumieć ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2016 r., poz. 778 z późn. zm.).*
 - *rozporządzeniu - należy przez to rozumieć Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. 2003 nr 164 poz. 1587).*
4. *Ustalenia projektu planu mogą ulec zmianie w wyniku uzyskanych opinii i uzgodnień zgodnie z art. 17 pkt. 13 ustawy.*